

# EES-viðbætur

við Stjórnartíðindi EB

ISSN 1022-9337

Nr. 26

7. árgangur

8.6.2000

## I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið
2. Sameiginlega EES-nefndin
3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin
4. Ráðgjafarnefnd EES

## II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-rikkjanna
2. Eftirlitsstofnun EFTA

|                |                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
|----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| 2000/EES/26/01 | Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA nr. 113/99/COL frá 4. júní 1999 um leiðbeiningar um ríkisaðstoð vegna þjálfunar og um átjándu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“ ..... 1                                                                           |
| 2000/EES/26/02 | Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA nr. 149/99/COL frá 30. júní 1999 sem setur leiðbeiningar um beitingu reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja og um nítjándu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“ ..... 10 |
| 2000/EES/26/03 | Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA nr. 275/99/COL frá 17. nóvember 1999 um leiðbeiningar vegna ríkisaðstoðar í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum og um tuttugustu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“ ..... 19                        |
| 2000/EES/26/04 | Ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA nr. 276/99/COL frá 17. nóvember 1999 um nýjar leiðbeiningar um ríkisaðstoð til skipasmíða sem er veitt sem þróunaraðstoð til þróunarlands og um tuttugustu og fyrstu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“ ..... 24   |
| 3.             | EFTA-dómstóllinn                                                                                                                                                                                                                                                                |

### III EB-STOFNANIR

#### 1. Ráðið

#### 2. Framkvæmdastjórnin

|                       |                                                                                                                              |    |
|-----------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| <b>2000/EES/26/05</b> | Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.1972 – Granada/Compass) .....                            | 29 |
| <b>2000/EES/26/06</b> | Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.1877 – Boskalis/HBG) .....                               | 30 |
| <b>2000/EES/26/07</b> | Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.1900 – Solvay/Plastic Omnium) .....                      | 30 |
| <b>2000/EES/26/08</b> | Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.1887 – Credit Suisse First Boston/Gala Group) ..... | 31 |
| <b>2000/EES/26/09</b> | Upphaf málsmeðferðar<br>(Mál nr. COMP/1879 – Boeing/Hughes) .....                                                            | 32 |
| <b>2000/EES/26/10</b> | Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.1978 – Telecom Italia/News Television/Stream) .....      | 32 |
| <b>2000/EES/26/11</b> | Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/M.2006 – Enron/MG) .....                                   | 33 |
| <b>2000/EES/26/12</b> | Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja<br>(Mál nr. COMP/JV.44 – Hitachi/Nec – Dram/JV) .....                  | 34 |
| <b>2000/EES/26/13</b> | Ríkisaðstoð - Mál nr. C 12/2000 - Holland .....                                                                              | 34 |
| <b>2000/EES/26/14</b> | Ríkisaðstoð - Mál nr. C 13/2000 - Ítalía .....                                                                               | 35 |
| <b>2000/EES/26/15</b> | Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir .....                                                                    | 36 |
| <b>3. Dómstóllinn</b> |                                                                                                                              |    |
| <b>2000/EES/26/16</b> | Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna .....                                                                             | 41 |
| <b>2000/EES/26/17</b> | Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi .....                                                           | 45 |

# EFTA-STOFNANIR

## EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2000/EES/26/01

nr. 113/99/COL

frá 4. júní 1999

**um leiðbeiningar um ríkisaðstoð vegna þjálfunar og um átjándu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“**

**EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið<sup>(1)</sup>, einkum 61. til 63. gr.,

með hliðsjón af samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls<sup>(2)</sup>, einkum 1. gr. í bókun 3,

*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA koma ákvæðum um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA gefa út tilkynningar og leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um, ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða ef Eftirlitsstofnun EFTA telur það nauðsynlegt.

Minnt er á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“<sup>(3)</sup> sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994<sup>(4)</sup>.

Hinn 22. júlí 1998 samþykkti framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna rammaákvæði um þjálfunaraðstoð (Stjtið. EB C 343, 11.11.1998). Í 36. lið þessara ákvæða er að finna tillögu um viðeigandi ráðstafanir samkvæmt 1. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans.

Samkvæmt II. lið undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn, skal Eftirlitsstofnun EFTA samþykkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, samsvarandi gerðir og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt svo að samkeppnisskilyrði verði áfram jöfn.

Að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Á marghliða fundi um ríkisaðstoð, sem haldinn var 19. nóvember 1997, hafði Eftirlitsstofnun EFTA samráð við EFTA-ríkin um að taka upp nýjar leiðbeiningar.

<sup>(1)</sup> Hér á eftir nefndur EES-samningurinn.

<sup>(2)</sup> Hér á eftir nefndur samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól.

<sup>(3)</sup> Einnig vísað til sem „leiðbeininganna um ríkisaðstoð“.

<sup>(4)</sup> Upphaflega birt í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 32, 3.9.1994 og síðast breytt (17. breyting) með ákvörðun nr. 112/99/COL frá 4. júní 1999 (Stjtið. EB L 112, 11.5.2000, bls. 75 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 21, 11.5. 2000, bls. 173).

Í 2. tl. í 5. þætti í kafla 18A í nýju leiðbeiningunum er að finna tillögu um viðeigandi ráðstafanir samkvæmt 1. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól sem viðkomandi EFTA-rikkjum ber að samþykkja.

**SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:**

1. Leiðbeiningunum um ríkisaðstoð er breytt með því að taka upp nýjan kafla 18A um leiðbeiningar um þjálfun sem er að finna í viðauka við þessa ákvörðun.
2. EFTA-rikkjunum skal tilkynnt bréflega um þessa ákvörðun ásamt eintaki af ákvörðuninni, að meðtöldum viðaukanum, þar sem farið er fram á að þau samþykki innan tveggja mánaða þær viðeigandi ráðstafanir sem grein er gerð fyrir í 2. tl. í 5. þætti í kafla 18A í leiðbeiningunum.
3. Ákvörðunin, að viðauka meðtöldum, skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.
4. Ákvörðun þessi telst fullgild á ensku.

Gjört í Brussel 4. júní 1999

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Knut Almestad  
*forseti*

Bernd Hammerman  
*stjórnarmaður*

## VIÐAUKI

**18A. Aðstoð vegna þjálfunar<sup>(1)</sup>****18a.1. INNGANGUR**

- 1) Þrátt fyrir að atvinnuleysi sé tiltölulega lítið í EFTA-rikinum um þessar mundir standa ríkin sem aðild eiga að EES-samningnum stöðugt frammi fyrir þeirri áskorun að leita leiða til að bæta atvinnuástandið. Í formála EES-samningsins og síðari pólitískum yfirlýsingum<sup>(2)</sup> kemur skýrt fram að samningsaðilar telja meðal mikilvægustu sameiginlegu markmiða sinna að ýta undir samræmda efnahagsþróun, efla skilyrði fyrir mikilli atvinnu og koma í veg fyrir efnahagslegt og félagslegt misræmi.
- 2) Við ýmis tækifæri hefur verið lögð áhersla á mikilvægi þjálfunar, bæði til að auka samkeppnishæfni iðnaðarins á Evrópska efnahagssvæðinu og til að skapa og viðhalda störfum. Aðilar að EES-samningnum hafa verið einhuga um mikilvægi aukinnar fjárfestingar í þjálfun, þar sem hún styrki verulega samkeppnishæfni og hleypi nýju lífi í hagvöxt og hjálpi til við að koma aftur á félagslega ásættanlegu atvinnustigi<sup>(3)</sup>. Á grundvelli rammaákvæða um samstarf samkvæmt EES-samningnum, þrátt fyrir að þau séu ekki jafn víðtæk og ákvæði Evrópusambandsins, hafa EFTA-ríkin sett sér sambærileg sameiginleg markmið og Evrópusambandið fylgir til að byggja upp fært, þjálfað og aðlögunarhæft vinnuafli og vinnumarkað til að bregðast við efnahagslegum breytingum. Þessi sameiginlegu markmið, þar sem lokatakmarkið er mikil atvinna, ber einnig að taka til greina við beitingu samkeppnisreglna samkvæmt EES-samningnum.
- 3) Fjölmargar kannanir hafa leitt í ljós að kostur á hæfu starfsfólki skiptir miklu máli þegar ákvörðun er tekin um staðsetningu fyrirtækis. Þjálfun er því ekki aðeins mikilvæg fyrir starfsmann, sem þá á auðveldara með að fá vinnu og jafnframt halda henni, og fyrir fyrirtækið sem getur nýtt sér þjálfunina til að auka afköst sín, heldur einnig fyrir atvinnulíf á svæðum þar sem mjög hæft vinnuafli laðar að nýjar fjárfestingar.
- 4) Efling á starfsemi vinnumarkaðarins og aukning á þjálfuðu starfsfólki krefst virks framlags allra aðila: Viðkomandi aðildarríkja, fyrirtækja, einstaklinga og aðila vinnumarkaðarins. Ýmis konar framtaksverkefni eru nú í gangi á sviði þjálfunar, bæði á innlendum vettvangi og á vettvangi Evrópusambandsins, í mörgum tilvikum með virkri þátttöku EFTA-ríkjanna samkvæmt ráðstöfunum sem um getur í VI. hluta EES-samningsins. Eftirlitsstofnunin mun leitast við að tryggja að eftirlit með ríkisaðstoð hindri ekki á óréttmætan hátt stefnumótandi aðgerðir EFTA-ríkjanna í tengslum við vinnumarkaðinn sem samrýmast EES-samningnum.
- 5) Almennt samkomulag virðist vera um að aðgerðir EFTA-ríkjanna megi ekki takmarkast við að bæta grundvallarþjálfun, starfsþjálfun og þjálfun atvinnulausra. Fyrirtæki geta ekki lagað sig að skipulags- og tæknibreytingum einfaldlega með því að segja upp fólki og ráða hæfara starfsfólk annars staðar frá. Einnig verður að gera fyrirbyggjandi ráðstafanir sem hvetja starfsmenn til að bæta getu sína og aðlögunarhæfni og fyrirtæki til að fjárfesta í þjálfun starfsmanna sinna. Með slíkum ráðstöfunum er leitast við að koma í veg fyrir að þeir starfsmenn sem minnsta þjálfun hafa missi vinnuna með því að tryggja þvert á móti að þeir séu endurþjálfaðir og öðlist þekkingu sem nýtist þeim annars staðar. Þetta krefst verulegs fjármagns og stuðningur stjórnvalda kann að vera nauðsynleg hvatning í þágu sameiginlegra hagsmuna samningsaðilanna.

<sup>(1)</sup> Þessi kafli samsvarar rammaákvæðum um aðstoð vegna starfsþjálfunar (Stjtið. EB C 343, 11.11.1998).

<sup>(2)</sup> Hér má einkum vísa til sameiginlegra funda fjármála- og atvinnuáráðherra ESB og EFTA sem haldnir hafa verið árlega frá 1993 og sameiginlegra yfirlýsinga frá þessum fundum. Á þessum fundum hefur farið fram viðtæk umfjöllun um efnahagsstefnu, þar með talið hagvöxt, samkeppnishæfni, atvinnumál, starfsþjálfun og sveigjanleika á vinnumarkaðinum. Sjá t.d. sameiginlega yfirlýsingu og sameiginlega fundargerð ESB og EFTA frá ráðherrafundinum 12. október 1998.

<sup>(3)</sup> Sjá leiðbeiningar og tilmæli varðandi hvítbók um vöxt, samkeppnishæfni og atvinnumál sem leiðtogaáriðið samþykkti á fundi í Essen árið 1994 sem og sameiginlega yfirlýsingu frá fundi fjármála- og atvinnuáráðherra ESB og EFTA 18. september 1995 og yfirlýsingar frá síðari fundum sama eðlis.

- 6) Meirihluti opinberrar fjármögnunar á sviði þjálfunar fellur ekki undir gildissvið samkeppnisreglnanna. Ef EFTA-riki gripa til fjárhagslegra ráðstafana og skattaívilnana til að hvetja fyrirtæki til að fjárfesta í þjálfun starfsmanna sinna, er þó nauðsynlegt að tryggja að þessar ráðstafanir stríði ekki gegn samkeppnisstefnu sem miðar að því að tryggja samkeppnishæfni fyrirtækja. Það er í verkahring eftirlitsstofnunarinnar, samkvæmt reglum um ríkisaðstoð í 61. og 62. gr. samningsins, að rannsaka hvort ráðstafanir í þágu þjálfunar kunni að fela í sér aðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. samningsins og tryggja að þær samrýmist framkvæmd samningsins.
- 7) Fyrirtæki verða í æ ríkari mæli að standa undir kostnaði vegna þjálfunar eigi þau að viðhalda samkeppnishæfni sinni. Tækniframfarir, innleiðsla nýrrar tækni og þróun á sviði rannsókna og þróunar leiða til þess að fyrirtæki þurfa stöðugt að þjálfra starfsfólk sitt. Aðstoð vegna þjálfunar, sem ætlað er að lækka kostnað tiltekinna fyrirtækja sem þau eiga alla jafna, enda í þeirra eigin þágu, að bera til að bæta kunnáttu og hæfni starfsfólks síns, ívilnar þeim miðað við keppinauta þeirra og kann því að raska samkeppni.
- 8) Feli aðgerð í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. skal tilkynna eftirlitsstofnuninni um hana í tæka tíð, þar sem hún verður að öðlast samþykki stofnunarinnar áður en henni er hrundið í framkvæmd. Markmið þessa fyrirkomulags er að tryggja að stofnunin rannsaki aðstoð gaumgæfilega þannig að ekki sé gripið til aðgerða sem raska samkeppni, andstætt sameiginlegum hagsmunum. Þegar stofnunin metur hvort aðgerðir samrýmast framkvæmd EES-samningsins mun hún taka tillit til allra jákvæðra áhrifa af aðstoðinni sem kunna að réttlæta röskun á samkeppni.
- 9) Þjálfun hefur alla jafna jákvæð ytri áhrif fyrir þjóðfélagið í heild. Útgjöld fyrirtækis vegna starfsþjálfunar kemur ekki eingöngu starfsmönnum sem eru þjálfaðir til góða, heldur eykur fjöldi hæfra starfsmanna sem önnur fyrirtæki geta nýtt sér. Á heildina litið leiða fjárfestingar í þjálfun til aukinnar samkeppnishæfni EES-íðnaðar og gerir EES að ákjósanlegum vettvangi til að koma á fót fyrirtæki. Fyrirtæki tekur ekki tillit til þessara aukaáhrifa þegar það ákveður hvort fjárfesta skuli í þjálfun, og það er hugsanlegt að heildarútgjöld fyrirtækja til þjálfunar séu lægri en hagstæðast er í félagslegu samhengi, einkum þar sem fjárfestingar í þjálfun fela, frá sjónarhorni fyrirtækisins, í sér hættu á að starfsmenn þess fari til annars fyrirtækis að lokinni þjálfun. Því smærri sem fyrirtækið er, því meiri er áhættan, og það er ein ástæða þess að slík fyrirtæki eru treg til að fjárfesta í þjálfun. Áhættan er þeim mun meiri þegar hægt er að nýta fengna þjálfun annars staðar. Af þessu má draga þá ályktun að flestar ráðstafanir í tengslum við þjálfunaraðstoð séu ekki einfaldlega rekstraraðstoð og að Eftirlitsstofnunin tekur jákvæða afstöðu gagnvart þeim svo fremi samkeppnisröskun sem af þeim kann að leiða sé réttlætanleg eða að framlag þessara ráðstafana til sameiginlegra markmiða vegi á móti samkeppnisröskun, nokkuð sem væri ekki hægt fengju markaðsöflin ein að ráða. Þannig að í stefnu sinni á sviði ríkisaðstoðar lítur stofnunin alla jafna jákvæðum augum á þjálfunaraðstoð.
- 10) Þessar leiðbeiningar voru samdar í því skyni að gera eftirlit með þjálfunaraðstoð gagnsærra og tryggja jafna meðferð. Eftirlitsstofnunin mun hafa þær til hliðsjónar þegar hún metur hvort slík aðstoð samrýmist framkvæmd EES-samningsins. Viðmiðin í þessum leiðbeiningum eiga að tryggja að ekki verði fallist á þjálfunaraðstoð nema hún stuðli að því að ná sameiginlegum markmiðum, að hún fari ekki yfir þau mörk sem nauðsynleg eru til að veita fyrirtækinu næga hvatningu, og að hún sé ekki dulbúin rekstraraðstoð.
- 11) Marmið þessara leiðbeininga eru:
- að skýra túlkun 61. gr. EES-samningsins og 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól að því er varðar hugtakið þjálfunaraðstoð til að tryggja aukið réttaröryggi og gagnsæi með tilliti til kröfunnar um fyrirframtilkynningu skv. 3. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól,
  - að tryggja samræmi milli reglna um þjálfunaraðstoð og reglna um annars konar aðstoð (einkum í öðrum leiðbeiningum eða rammaákvæðum),

- að auka gagnsæi aðferðarinnar sem stofnunin notar til að meta réttlæti þjálfunaraðstoðar.

12) Í 2. þætti 18A er þeim tegundum aðgerða lýst sem kunna að fela í sér aðstoð samkvæmt samkeppnisreglum EES-samningsins. Í 3. þætti í 18A. er gildissvið leiðbeininganna skilgreint. Í 4. þætti í kafla 18A er að finna meginreglurnar sem Eftirlitsstofnunin fylgir þegar hún metur hvort aðstoðarráðstafanir samrýmast EES-samningnum. Með hliðsjón af þessum grundvallarreglum, sem gera kleift að koma heim og saman markmiðum virkrar atvinnuálastefnu og jöfnum samkeppnisskilyrðum fyrir öll fyrirtæki, setur stofnunin ýmis konar viðmiðunarmörk fyrir styrkleika aðstoðar, og teljast viðkomandi ráðstafanir um aðstoð samrýmast framkvæmd samningsins ef þær eru undir þessum mörkum. Þau mismunandi viðmiðunarmörk sem lögð eru til endurspeglar mismunandi ytri áhrif og nauðsyn aðstoðar allt eftir möguleikanum á að nýta þjálfunina annars staðar, stærð fyrirtækisins og svæðinu þar sem fyrirtækið hefur aðsetur.

#### 18A.2. GILDISSVIÐ 1. MGR. 61. GR. EES-SAMNINGSINS

1) Þessar leiðbeiningar varða eingöngu aðgerðir sem falla undir gildissvið 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins, þar sem kveðið er á um að „hvers kyns aðstoð sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara sé ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila“. Aðstoð sem fellur undir þessar leiðbeiningar telst ívilna einu eða fleiri fyrirtækjum eða atvinnugreinum með því að lækka kostnaðinn sem þær yrðu alla jafna að bera ef þær vilja að starfsmenn sínir öðlist nýja kunnáttu eða þegar þær veita starfsmönnum sínum tækifæri til að afla sér slíkrar kunnáttu.

2) Ýmsar þjálfunaraðgerðir sem teljast almennar ráðstafanir falla ekki undir 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Flestar aðgerðir í tengslum við þjálfun eru hluti af hefðbundnum verkefnum ríkisins og eru öllum til hagsbóta, bæði almennum borgurum og starfsfólki. Ríkisfjármögnun vegna þjálfunar af þessu tagi ívilnar ekki ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu á ákveðnum vörum í skilningi 1. mgr. 61. gr. Venja um ákvarðanatöku þar til bærra eftirlitsstofnana og dómaframkvæmd réttra dómstóla sýna við hvaða aðstæður aðgerð telst „almenn ráðstöfun“ og þar með útilokuð frá gildissviði 1. mgr. 61. gr. EES-samninginn. Hér getur verið um að ræða:

- almenna menntun og grundvallarfarþjálfun (t.d. iðnnám og önnur þjálfun starfsmanns í vinnutíma (day release schemes),
- þjálfun eða endurþjálfun atvinnulausra, þar með talin starfsþjálfun í fyrirtækjum,
- aðgerðir sem miðast beint við starfsfólk eða jafnvel ákveðna flokka starfsmanna og veita þeim tækifæri til að verða sér úti um þjálfun sem ekki tengist fyrirtækinu eða atvinnugreininni sem þeir starfa í (t.d. fyrirkomulag þar sem um er að ræða „námsreikning“ (learning account)),
- almennt skattahvetjandi fyrirkomulag (t.d. skattafrádráttur) sem býðst öllum fyrirtækjum sem fjárfesta í þjálfun starfsmanna og gildir sjálfkrafa.

3) Í þessu samhengi er hins vegar mikilvægt að taka fram að aðgerð sem þrátt fyrir að vera almenn að umfangi fræðilega séð en ívilnar í reynd einu eða fleiri fyrirtækjum eða greinum, er í raun sértæk. Þetta á til dæmis við ef yfirvöld hafa ótakmörkuð völd við beitingu almennrar aðgerðar sem gerir þeim kleift að miða upphæð fjárhagsaðstoðar við mismunandi kringumstæður<sup>(1)</sup>. Slíkar aðgerðir kunna að fela í sér aðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. og þær ber að tilkynna samkvæmt 3. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

<sup>(1)</sup> Sjá dóm dómstól Evrópubandalaganna í máli C-241/94: Frakkland gegn framkvæmdastjórn ('Kimberly Clark') [1996] Dómasafn I-4551.

- 4) Aðstoð fellur ekki undir gildissvið 1. mgr. 61. gr. nema hún hafi áhrif á viðskipti milli samningsaðila. Þjálfunaraðstoð sem veitt er fyrirtækjum eða atvinnugreinum, sem hafa með höndum starfsemi sem ekki er líklegt að teljist til viðskipta milli samningsaðila (til dæmis, tiltekin staðbundin þjónusta), fellur því ekki undir 1. mgr. 61. gr. Aðstoð sem uppfyllir skilyrði lágmarksreglunnar eins og kveðið er á um í 12. kafla þessara leiðbeininga um ríkisaðstoð telst ekki hafa áhrif á viðskipti á EES. Þar af leiðandi fellur hún ekki undir 1. mgr. 61. gr. og ekki þarf að tilkynna hana samkvæmt 3. mgr. 1. gr. bóknar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

### 18A.3. GILDISSVIÐ ÞESSARA LEIÐBEININGA

#### A. Meginreglur

- 1) Þessar leiðbeiningar gilda um alla þjálfunaraðstoð sem tilkynnt er um eða hrundið í framkvæmd á gildistíma þeirra, að undanskilinni þjálfunaraðstoð sem er liður í björgun og endurskipulagningu fyrirtækja í erfiðleikum, t.d. til þess að endurþjálfa starfsmenn. Slik aðstoð er metin með hliðsjón af viðeigandi leiðbeiningum í 16. kafla. Hvað varðar lítil og meðalstór fyrirtæki koma þessar leiðbeiningar því í stað ákvæðanna um starfsþjálfun sem fjallað er um í 10. kafla leiðbeininganna um ríkisaðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 2) Að meginreglu til taka þessar leiðbeiningar til allra atvinnugreina. Hvað varðar atvinnuvegi sem teljast viðkvæmir og heyra undir sérstakar reglur<sup>(1)</sup> gilda þær aðeins að svo miklu leyti sem þær stríða ekki gegn þessum sérreglum. Þó gilda þær að öllu leyti um flugsamgöngur.
- 3) Þessar leiðbeiningar gilda um þjálfunaraðstoð hvort sem fyrirtækin sjá sjálf um hana eða opinberar eða einkareknar þjálfunarmiðstöðvar.

#### B. Tengsl milli þjálfunaraðstoðar og aðstoðar vegna atvinnumála

- 4) Gera ber greinarmun á þjálfunaraðstoð sem fjallað er um í þessum leiðbeiningum og aðstoð vegna atvinnumála. Þegar metið er hvort aðstoð vegna atvinnumála samrýmist framkvæmd EES-samninginn skal það gert á grundvelli viðeigandi leiðbeininga<sup>(2)</sup>. Hægt er að réttlæta ákveðna aðstoð vegna atvinnumála að vissu marki með vísan til þeirrar staðreyndar að þegar styrkta fyrirtækið ræður ákveðna starfsmenn verður það að standa undir viðbótarkostnaði vegna þjálfunar. Þetta á til dæmis við um aðstoð sem er ætlað að hvetja til ráðningar ákveðinna flokka atvinnuleysingja sem eiga í sérstaklega miklum erfiðleikum við að komast á vinnumarkaðinn. Þegar tilgangur og bein áhrif slíkrar aðstoðar er að auka atvinnu með því að veita vinnuveitanda fjárhagslegan styrk til að ráða fólk sem hann hefði annars ekki ráðið, ber að líta á hana sem hreina aðstoð til atvinnumála. Þjálfun er hér aukaatriði, aðeins hluti af ráðningarferli sem fær styrk. Í slíku tilviki er enn fremur oft ógerlegt að segja til um hvaða hluti aðstoðarinnar er ætlaður til starfsþjálfunar og aðskilja hana heildaráætluninni. Jafnvel þótt aðstoð vegna atvinnumála feli í sér einhverja þjálfun, verður hún rannsökuð sem aðstoð vegna atvinnumála.
- 5) Eingöngu aðstoð sem ekki tengist fjárfestingu fellur undir gildissvið leiðbeininganna um aðstoð vegna atvinnumála. Ef fjárfestingartengd aðstoð vegna atvinnumála felur í sér þjálfun, verður sá þáttur því athugaður sérstaklega á grundvelli þessara leiðbeininga.

### 18A.4. VIÐMIÐ TIL AÐ META ÞJÁLFUNARAÐSTOÐ

#### A. Almennar meginreglur

- 1) Undir ákveðnum kringumstæðum má veita þjálfunaraðstoð, sem er bönnuð samkvæmt 1. mgr. 61. gr., undanþágu á grundvelli 3. mgr. sömu greinar.

<sup>(1)</sup> Sem stendur á þetta við um skipasmiðar, gervipráðaiðnaðinn, bílaiðnaðinn, stáliðnaðinn og flutninga.

<sup>(2)</sup> Sjá 18. kafla: Aðstoð vegna atvinnumála.

- 2) Helsta undanþáguákvæðið er í c-lið 3. mgr. 61. gr. en samkvæmt því getur Eftirlitsstofnunin heimilað aðstoð til að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins enda hafi hún ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum. Ráðstafanir til að auka færni starfsmanna fyrirtækis stuðla að aukinni samkeppnishæfni þess og greiða þar með fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins. Þjálfun gegnir lykilhlutverki við að koma á nýrri tækni og hvetja til nýjunga og fjárfestinga. Hún kann einnig að stuðla að því að skapa og viðhalda störfum. Undanþáguákvæðið í c-lið 3. mgr. 61. gr. kann því að eiga við um þjálfunaraðstoð.
- 3) Helstu rökin fyrir þjálfunaraðstoð eru að hún stuðlar að því bæta úr ákveðnum göllum á markaðinum. Þetta á einkum við um starfsþjálfun þar sem hún hefur ýmis konar ytri áhrif. Ytri áhrif þjálfunar tengjast fyrst og fremst möguleikanum á að nýta annars staðar þá færni og menntun sem þjálfunin veitir. Því telur Eftirlitsstofnunin að réttlæta megi jákvæðari afstöðu gagnvart áætlunum um áframhaldandi starfsþjálfun sem að verulegu leyti kemur starfsmönnum raunverulega til góða umfram það sem nauðsynlegt er vegna starfs þeirra og miðast ekki eingöngu við sérþarfir fyrirtækisins.
- 4) Í þessu samhengi gerir stofnunin greinarmun á sérhæfðri og almennri þjálfun:
- Sérhæfð þjálfun tekur til fræðilegrar og hagnýtrar kennslu sem fyrst og fremst miðast við núverandi stöðu og framtíðarstöðu starfsmannsins í styrkta fyrirtækinu. Hún tengist sérstakri starfsemi innan fyrirtækisins. Hluti þjálfunarinnar fer alla jafna fram á vinnustað starfsmannsins. Slik þjálfun nýtist eingöngu að mjög takmörkuðu leyti í öðrum fyrirtækjum eða starfssviðum.
  - Almenn þjálfun tekur til kennslu sem ekki nýtist eingöngu eða fyrst og fremst í núverandi stöðu eða framtíðarstöðu starfsmannsins í styrkta fyrirtækinu. Hún tengist heildarstarfsemi fyrirtækisins og veitir menntun og færni sem nýta má að verulegu leyti í öðrum fyrirtækjum eða starfssviðum.
- Almenn þjálfun veitir viðkomandi starfsmanni aukna færni sem nýtist beint í öðrum fyrirtækjum. Hún eykur því í reynd hæfni starfsmannsins, starfsmöguleika hans og aðlögunarhæfni og stuðlar þannig fremur en hin fyrrnefnda að því að efla atvinnu og byggja upp mannauð.
- 5) Sem dæmi um viðmið til að ganga úr skugga um hvort færni í kjölfar starfsþjálfunar nýtist annars staðar má nefna:
- viðurkenningu, vottun eða staðfestingu á menntun og hæfi frá opinberum yfirvöldum eða aðilum, eða öðrum aðilum eða stofnunum sem EFTA-ríki hefur veitt nauðsynlega heimildir í því skyni. Þjálfun sem leiðir til prófskírteinis, vottorðs o.s.frv., sem viðurkennt er af EFTA-ríki, eða sem er hluti af fyrirkomulagi þar sem starfsreynsla getur fengið vottun eða staðfestingu, telst almenns eðlis,
  - þjálfun sem býðst starfsmönnum frá mismunandi fyrirtækjum eða er skipulögð sameiginlega af nokkrum sjálfstæðum fyrirtækjum.
- Í þessu tilliti ber að taka fram að þjálfun innan fyrirtækis, sem uppfyllir beint raunverulegar þarfir þess, getur jafnframt verið þess eðlis að hún nýtist að verulegu leyti á öðrum sviðum.
- 6) Áður en Eftirlitsstofnunin getur samþykkt aðstoð á grundvelli c-liðar 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins verður hún að ganga úr skugga um að hún hafi ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum. Til að falla undir undanþágu samkvæmt þessu ákvæði verður ríkisaðstoðin því að vera hvetjandi og vera í samræmi við markmið sameiginlegra hagsmuna sem hún miðar að því að ná. Síðara skilyrðið telst uppfyllt ef styrkleiki aðstoðarinnar fer ekki yfir viðmiðunarmörkin sem skilgreind eru í 11. tl. 4. þáttar í 18A hér á eftir.

- 7) Til að meta hvetjandi áhrif þjálfunaraðstoðar mun stofnunin rannsaka hvort hún hvetji fyrirtæki til að leggja meira af mörkum til þjálfunar en þau mundu alla jafna gera eða veita meira fé til hennar en ella. Aðstoð sem tengist eðlilegum rekstrarkostnaði fyrirtækis (venjuleg byrjendanámskeið fyrir nýja starfsmenn o.s.frv.) og sem eingöngu er ætlað að draga úr stöðugum eða tímabundnum kostnaði sem fyrirtækið þarf alla jafna að standa undir, er ekki hvetjandi og að meginreglu til óásættanleg. Sýna verður fram á hvetjandi áhrif ef veita á stórum fyrirtækjum utan styrkra svæða aðstoð vegna sérhæfðrar aðstoðar á grundvelli a- eða c-liðar í 61. gr. Í öllum öðrum tilvikum er gert ráð fyrir hvetjandi áhrifum af ástæðum sem um getur í næstu málsgrein.
- 8) Tölfræðilegar upplýsingar sýna að bein tengsl eru á milli stærðar fyrirtækis og hugsanlegrar þjálfunar starfsmanna þess<sup>(1)</sup>. Almenn tækni hækkað hundraðshlutfall starfsmanna sem taka þátt í þjálfunarnámskeiðum með stærð fyrirtækisins. Með hliðsjón af verulegri undirfjármögnun lítilla og meðalstórra fyrirtækja í þjálfun<sup>(2)</sup>, telur stofnunin að þjálfunaraðstoð hafi alltaf hvetjandi áhrif á þau og því megi heimila hærri styrkleikamörk. Á svæðum þar sem líf skjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið (a-liður 3. mgr. 61. gr.) má einnig gera ráð fyrir hvetjandi áhrifum, jafnvel þegar um er að ræða stór fyrirtæki, vegna þess að þar kann aðstoðin að hafa tiltölulega meiri áhrif út á við. Það er á slíkum svæðum þar sem útgjöld vegna þjálfunar eru hvað lægst og færnin minnst<sup>(3)</sup> og sameiginlegir hagsmunir af bættu ástandi í því skyni að auka atvinnu og laða að nýjar fjárfestingar hvað mestir. Aukning á leyfilegum styrkleika aðstoðar er því réttlætanleg. Að svo miklu leyti sem þjálfun og endurþjálfun starfsmanna gegnir einnig mikilvægu hlutverki í aðlögun atvinnuvega er sama afstaða réttlætanleg til svæða sem falla undir c-lið 3. mgr. 61. gr. Að lokum má einnig gera ráð fyrir að almenn þjálfun hafi alltaf í för með sér hvetjandi áhrif að teknu tilliti til verulegra áhrifa hennar út á við. Hins vegar ef starfsmaður sem fær þjálfun er bundinn samningi um að greiða vinnuveitanda sínum bætur, yfirgefi hann fyrirtækið fyrir ákveðinn tíma, dregur það úr jákvæðum áhrifum út á við og mun stofnunin telja að í slíku tilviki sé að meginreglu til ekki hægt að réttlæta þjálfunaraðstoð.

#### B. Styrkhæfur kostnaður

- 9) Eftirtalinn kostnaður vegna áætlunar um þjálfunaraðstoð telst styrkhæfur:
1. starfsmannakostnaður vegna leiðbeinenda,
  2. ferðakostnaður „leiðbeinenda“ og „nema“,
  3. önnur föst útgjöld (efni, búnaður, o.s.frv.),
  4. afskriftir á tækjum og búnaði, svo fremi að hann sé eingöngu notaður í tengslum við umrædda þjálfun,
  5. kostnaður við leiðbeiningar- og ráðgjafarþjónustu í tengslum við þjálfunaráætlunina,
  6. starfsmannakostnaður vegna nema, allt að samanlagðri upphæð annars styrkhæfs kostnaðar sem um getur í 1. til 5. lið.

Styrkhæfur kostnaður verður að vera skjalfestur, auðskilinn og sundurliðaður. Hvað varðar starfsmannakostnað vegna nema sem um getur í 6. lið er eingöngu heimilt að telja þær klukkustundir sem nemendur tóku virkan þátt í þjálfuninni, að frádregnum framleiðslustundum eða jafngildi þeirra.

#### C. Leyfilegur styrkleiki aðstoðar

- 10) Þjálfunaraðstoð er heimil samkvæmt 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins ef hún er í samræmi við eftirfarandi leyfilegan styrkleika sem mældur er með tilliti til styrkhæfs kostnaðar sem skilgreindur er í 9. tl. hér að framan.

(1) Hagstofa Evrópubandalaganna, Statistics in Focus, Population and social conditions, 1996, nr. 7, tafla 2.

(2) Sjá kafla 10.2 í þessum leiðbeiningum varðandi skilgreiningu á LMF.

(3) Hagstofa Evrópubandalaganna, Statistics in Focus, Population and social conditions, 1996, nr. 7, tafla 1.

- 11) Heimilaður styrkleiki aðstoðar er 50% fyrir áætlanir um almenna þjálfun og 25% fyrir sérhæfða þjálfun. Hann hækkar um 10 prósentustig (sérhæfð þjálfun) eða 20 stig (almenn þjálfun) fyrir LMF og um 5 stig fyrir styrkt svæði samkvæmt c-lið 3. mgr. 61. gr. og 10 stig fyrir styrkt svæði samkvæmt a-lið 3. mgr. 61. gr. Þetta gefur eftirfarandi niðurstöðu:

| Stór fyrirtæki                                 | Sérhæfð þjálfun | Almenn þjálfun |
|------------------------------------------------|-----------------|----------------|
| utan styrkts svæðis                            | 25              | 50             |
| á svæði sem fellur undir c-lið 3. mgr. 61. gr. | 30              | 55             |
| á svæði sem fellur undir a-lið 3. mgr. 61. gr. | 35              | 60             |

| LMF                                            | Sérhæfð þjálfun | Almenn þjálfun |
|------------------------------------------------|-----------------|----------------|
| utan styrkts svæðis                            | 35              | 70             |
| á svæði sem fellur undir c-lið 3. mgr. 61. gr. | 40              | 75             |
| á svæði sem fellur undir a-lið 3. mgr. 61. gr. | 45              | 80             |

- 12) Hækka má fyrirnefnd styrkleikamörk sem um getur hér að framan um 10 prósentustig þegar þeir sem njóta góðs af þjálfuninni eru í erfiðri aðstöðu (litt þjálfaðir starfsmenn, fatlaðir, eldri starfsmenn, konur sem koma aftur út á vinnumarkaðinn o.s.frv.).
- 13) Eingöngu er heimilt er að safna saman stigum vegna þjálfunaraðstoðar á grundvelli styrkleikamarkanna sem greint er frá í 11-12 tl. í 4. þætti í 18A.

#### 18A.5. TILKYNNING OG NÚVERANDI FYRIRKOMULAG

- 1) Ekki þarf að tilkynna Eftirlitsstofnuninni um aðgerðir sem samkvæmt þessari ákvörðun teljast ekki vera ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Samkvæmt 3. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól verður þó að tilkynna stofnuninni um allar áætlanir um þjálfunaraðstoð og öll tilvik um sérstaka þjálfunaraðstoð sem falla utan heimilaðra áætlana og uppfylla ekki skilyrði reglunnar um minniháttar aðstoð þannig að henni gefist nægur tími til athugasemda og geti gengið úr skugga um hvort þær samræmist framkvæmd EES-samningsins.
- 2) Leiðbeiningar þessar eru með fyrirvara um áætlanir sem stofnunin hefur þegar samþykkt þegar þessar leiðbeiningar birtast. Þó mun stofnunin endurskoða slíkar áætlanir samkvæmt 1. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól. Í þessu samhengi leggur stofnunin til við EFTA-ríkin, sem viðeigandi ráðstafanir samkvæmt 1. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól:
- að þau tilkynni henni frá 1. júlí 1999 um öll áform um að veita aðstoð samkvæmt samþykkttri áætlun ef upphæð aðstoðar til eins fyrirtækis er hærri en 2,5 milljón evrur í vergu styrksígildi á þriggja ára tímabili; og
  - að þau tilkynni henni um allar fyrirliggjandi áætlanir um aðstoð vegna þjálfunar sem ekki lýkur fyrir 31. desember 1999.
- 3) Ef EFTA-ríki fellst ekki á þessar viðeigandi ráðstafanir sem lagðar eru til, verður stofnunin að hefja málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól.

#### 18A.6. GILDISTÍMI OG ENDURSKOÐUN

- 1) Eftirlitsstofnunin mun nota þessar leiðbeiningar sem grundvöll til að meta þjálfunaraðstoð í fimm ár frá birtingardegi þeirra. Áður en þessu tímabili lýkur verða ákvæði þessara leiðbeininga metin og ef þörf krefur, endurskoðuð.

## ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2000/EES/26/02

nr. 149/99/COL

frá 30. júní 1999

**sem setur leiðbeiningar um beitingu reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja og um nítjándu breytingu á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“**

## EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið<sup>(1)</sup>, einkum 61. til 63. gr.,

með hliðsjón af samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls<sup>(2)</sup>, einkum 1. gr. í bókun 3,

*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA koma ákvæðum um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA gefa út tilkynningar og leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um, ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða ef Eftirlitsstofnun EFTA telur það nauðsynlegt.

Minnt er á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“<sup>(3)</sup> sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994<sup>(4)</sup>.

Hinn 11. nóvember 1998 samþykkti framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna tilkynningu um beitingu reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja (Stjtið. EB C 384, 10.12.1998).

Tryggja ber að reglum EES um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt alls staðar á Evrópska efnahagssvæðinu.

Samkvæmt II. lið undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn, skal Eftirlitsstofnun EFTA samþykkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, samsvarandi gerðir og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt svo að samkeppnisskilyrði verði áfram jöfn.

Að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Nauðsynlegt er að leiðbeina innlendum yfirvöldum með því að tilgreina þær grundvallarreglur og aðrar reglur sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur til hliðsjónar þegar hún beitir EES-reglum um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja.

Á marghliða fundum um ríkisaðstoð, sem haldnir voru 26. október 1998 og 23. febrúar 1999, hefur Eftirlitsstofnun EFTA haft samráð við EFTA-ríkin um að setja nýjar leiðbeiningar og jafnframt áréttað það skriflega.

(<sup>1</sup>) Hér á eftir nefndur EES-samningurinn.

(<sup>2</sup>) Hér á eftir nefndur samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól.

(<sup>3</sup>) Hér á eftir vísað til sem „leiðbeiningarnar um ríkisaðstoð“.

(<sup>4</sup>) Upphaflega birt í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 32, 3.9.1994 og síðast breytt (18. breyting) með ákvörðun nr. 113/99/COL frá 4. júní 1999 Stjtið. EB L 137, 8.6.2000 bls. 11 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 26, 8.6.2000, bls. 1.

**SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:**

1. Leiðbeiningunum um ríkisaðstoð skal breytt með því að bæta við nýjum kafla 17B um beitingu reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja, sem er að finna í I. viðauka við þessa ákvörðun.
2. Ákvörðunin, að viðaukanum meðtöldum, skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.
3. EFTA-rikinum skal til upplýsingar sent eintak af ákvörðuninni, ásamt viðaukanum.
4. Framkvæmdastjórn EB skal til upplýsingar sent eintak af ákvörðuninni, ásamt viðaukanum, í samræmi við d-lið í bókun 27 við EES-samninginn,
5. Ákvörðun þessi telst fullgild á ensku.

Gjört í Brussel 30. júní 1999

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Knut Almestad,  
*forseti*

Bernd Hammermann  
*stjórnarmaður*

## I. VIÐAUKI

### 17B. Beiting reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja<sup>(1)</sup>

#### 17B.1. INNGANGUR

- 1) Leiðbeiningarnar í þessum kafla tengjast því almenna markmiði að skýra og styrkja beitingu reglnanna um ríkisaðstoð í því skyni að draga úr röskun á samkeppni á Evrópska efnahagssvæðinu. Meginreglan um ósamrýmanleika aðstoðar við framkvæmd EES-samningsins og undanþágur frá þeirri reglu gilda um „hvers kyns“ aðstoð, þar með taldar ákveðnar skattaráðstafanir. Hvort skattaráðstöfun telst vera aðstoð samkvæmt 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins þarfnast þó nánari skýringar, sem þessar leiðbeiningar leitast við að láta í té. Slik útlitun er einkum mikilvæg með hliðsjón af málsmæðferðarkröfum í tengslum við aðstoð og afleiðingunum ef EFTA-rikin virða ekki þessar kröfur.
- 2) Eftir tilkomu innri markaðarins og útvíkkun hans til EES, sem og í kjölfar afnáms hafta á fjármagnsflutninga, hefur einnig komið í ljós að nauðsynlegt er að rannsaka sérstök áhrif aðstoðar sem veitt er í formi skattaráðstafana og útlista afleiðingarnar í tengslum við mat á því hvort slik aðstoð samrýmist framkvæmd EES-samningsins.
- 3) EFTA-dómstóllinn hefur vakið athygli á<sup>(2)</sup> að skattkerfi í EFTA/EES-riki fellur að meginreglu til ekki undir EES-samninginn. Þetta ber að skilja þannig að hverju ríki sé í sjálfsvald sett að skipuleggja og beita skattkerfi samkvæmt eigin stefnuvali. EFTA-dómstóllinn hefur ennfremur bent á að í tilteknum tilvikum kunni slíkt skattkerfi þó að hafa þær afleiðingar að það falli undir gildissvið 1. mgr. 61. gr. EES. Þessar leiðbeiningar miða að því að útskýra í hvaða tilvikum slíkt geti gerst.
- 4) Auk þess sem þessar leiðbeiningar miða að því að gera ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA eins gagnsæjar og áreiðanlegar og auðið er hafa þær einnig að markmiði að tryggja samræmi og jafna meðferð í EFTA-ríkjunum. Með vísan til málsmæðferðarreglnanna um nýja aðstoð eða aðstoð sem er við lýði áformar Eftirlitsstofnunin að beita þessum nýju leiðbeiningum í hvert sinn þegar hún kannar hvort nýjar skattaráðstafanir í EFTA-ríkjunum séu í samræmi við reglur EES-samningsins um ríkisaðstoð og leggja þær jafnframt til grundvallar þegar hún endurskoðar fyrirbyggjandi ríkisaðstoð.

#### 17B.2. VALDSVIÐ SAMKVÆMT EES-SAMNINGNUM

- 1) Það er í verkahring Eftirlitsstofnunar EFTA að meta hvort aðstoð sem EFTA/EES-riki veitir samrýmist reglunum um ríkisaðstoð sem kveðið er á um í EES-samningnum. Grundvallarákvæði EES um ríkisaðstoð eru að efni til samhljóða þeim sem er að finna í EB-sáttmálanum<sup>(3)</sup>. Samkvæmt dómaframkvæmd Evrópuðómstólsins hlífir skattalegt eðli ráðstöfunar henni ekki við beitingu 87. gr. EB-sáttmálans (áður 92. gr. hans). Hugtakið ríkisaðstoð, eins og það leiðir af EES-samningnum, ber að túlka á sama hátt alls staðar á EES, einnig þegar aðstoðin tekur á sig mynd skattaráðstafana.
- 2) Ennfremur verður þar til bær eftirlitsstofnun, sbr. 62. gr. EES-samningsins, að samþykkja fyrirfram þá samkeppnisröskun sem leiðir af nýrri ríkisaðstoð af þessu tagi, með fyrirvara um endurskoðun þar til bærðs dómsvalds. Samkvæmt 3. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól verða EFTA-rikin að tilkynna eftirlitsstofnun EFTA um nýjar ráðstafanir um ríkisaðstoð. EFTA-ríkjunum er óheimilt að hrinda í framkvæmd ráðstöfunum um ríkisaðstoð nema stofnunin hafi áður samþykkt þær. Stofnunin rannsakar hvort aðstoð samrýmist framkvæmd EES-samningsins

<sup>(1)</sup> Þessi kafla byggist á tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu reglna um ríkisaðstoð gagnvart ráðstöfunum varðandi beina skattlagningu fyrirtækja (Stjtið. EB C 384, 10.12.1998, bls. 3), að teknu tilliti til sérstaks gildissviðs og markmiða EES-samningsins.

<sup>(2)</sup> EFTA-dómstóllinn, mál E-6/98, dómur frá 20. maí 1999 (Stjtið. EB C 223, 5.8.1999, bls. 7 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 36, 19.8.1999, bls. 5).

<sup>(3)</sup> Þannig eru 61. gr. EES-samningsins og 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól að efni til samhljóða 87. og 88. gr. EB-sáttmálans (áður 92. og 93. gr. hans). Eina frávikid frá þessu er að undanþágan í d-lið 3. gr. 87. gr. EB-sáttmálans (áður d-liður 3. mgr. 92. gr.) um aðstoð til að efla menningu og varðveita menningararfleifð sem komið var á með Evrópusambandsáttmálanum (Maastricht-sáttmálanum), er ekki meðtalin í EES-samningnum. Þetta skiptir þó engu máli í því samhengi sem hér um ræðir.

ekki með tilliti til forms heldur með tilliti til áhrifa hennar. Hún getur ákveðið að viðkomandi EFTA-riki verði að breyta eða hætta við aðstoð sem stofnunin telur að samrýmist ekki framkvæmd EES-samningsins. Hafi aðstoð þegar verið veitt í bága við málsmæðferðarreglur og ef stofnunin kemst að þeirri niðurstöðu að slík aðstoð samrýmist ekki EES-samningnum, verður EFTA-rikið að meginreglu til að endurheimta hana frá styrkþega eða styrkþegum.

### 17B.3. BEITING 1. MGR. 61. GR. EES-SAMNINGSINS GAGNVART SKATTARÁÐSTÖFUNUM

- 1) Í 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins er kveðið á um að „hvers kyns aðstoð, sem aðildarríki EB eða EFTA-riki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara, sé ósamrýmanleg framkvæmd samningsins að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila“. Við beitingu EES-reglna gagnvart ríkisaðstoð skiptir ekki máli hvort ráðstöfunin er skattaráðstöfun þar sem 61. gr. gildir um „hvers kyns“ aðstoð. Til að ráðstöfun teljist aðstoð í skilningi 61. gr. verður hún að uppfylla öll skilyrðin samanlögð sem lýst er hér á eftir.

Í fyrsta lagi verður hún að vera styrkþegum til hagsbóta þannig að dragi úr útgjöldum sem alla jafna íþyngja fjárhag þeirra. Slíkar hagsbætur kunna að felast í því að skattbyrði fyrirtækisins er lækkuð á ýmsan hátt, m.a.:

- með því að lækka skattstofn (sérstakur frádráttur, sérstakar afskriftir eða flýtafskriftir eða með því að færa varasjóði á efnahagsreikning),
  - með því að lækka að öllu leyti eða að hluta til fjárhæð skatts (svo sem undanþága eða skattafrádráttur),
  - með því að fresta, ógilda eða jafnvel endurskipuleggja sérstaklega skattskuldir.
- 3) Í öðru lagi verða hagsbæturnar að vera veittar af ríkinu eða af ríkisfjármunum. Missir skatttekna jafngildir notkun ríkisfjármuna í formi skattútgjalda. Þetta viðmið gildir einnig um aðstoð sem veitt er af héraðs- eða sveitarstjórnnum í EFTA-ríkjum<sup>(1)</sup>. Ennfremur geta ríkisstyrkir falist í laga- og stjórnsýsluákvæðum sem lúta að skattaráðstöfunum sem og í aðgerðum skattyfirvalda.
  - 4) Í þriðja lagi verður ráðstöfunin að hafa áhrif á samkeppni og viðskipti milli samningsaðila. Þetta viðmið gerir ráð fyrir að fyrirtækið sem nýtur góðs af ráðstöfuninni stundi atvinnustarfsemi, óháð réttarstöðu þess eða fjármögnunarformi. Hvað þetta ákvæði varðar leiðir af dómaframkvæmd að viðmiðinu um áhrif á viðskipti er fullnægt ef styrkta fyrirtækið annast starfsemi sem hefur í för með sér viðskipti milli samningsaðila. Sú einfalda staðreynd, að aðstoð styrkir stöðu fyrirtækisins, miðað við önnur fyrirtæki sem eru keppinautar þeirra í viðskiptum á EES, nægir til að draga þá ályktun að viðskipti á EES-verði fyrir áhrifum. Í þessu samhengi breytir það engu þótt aðstoðin sé tiltölulega lág<sup>(2)</sup>, styrkta fyrirtækið miðlungsstórt eða markaðshlutur þess á EES-markaði mjög lítill<sup>(3)</sup>, né heldur breytir það neinu þótt fyrirtækið stundi ekki útflutning<sup>(4)</sup> eða flytji nánast alla framleiðslu sína til landa utan EES<sup>(5)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dómur dómstóls Evrópubandalaganna í máli 248/84: Þýskaland gegn framkvæmdastjórninni [1987] dómasafn 4013.

<sup>(2)</sup> Þó að undanskilinni aðstoð sem uppfyllir skilyrði reglunnar um minniháttar aðstoð. Sjá 12. kafla í þessum leiðbeiningum.

<sup>(3)</sup> Sameinuð mál C-278/92, C-279/92 og C-280/92: Spánn gegn framkvæmdastjórninni [1994], dómasafn I-4103.

<sup>(4)</sup> Mál 102/87: Frakkland gegn framkvæmdastjórninni [1998], dómasafn 4067.

<sup>(5)</sup> Mál 142/87: Belgía gegn framkvæmdastjórninni [1990], dómasafn I-959.

- 5) Að lokum verður ráðstöfunin að vera sérstök eða sértæk að því leyti sem hún ívilnar „ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara“. Þær sértæku hagsbætur sem hér um ræðir geta leitt af undanþágu frá skatti samkvæmt lögum eða stjórnsýsluákvæðum, eða ákvörðun skattfyrivalda. Þó má réttlæta sértækt eðli ráðstöfunar með skirskotun til „eðlis eða almenns fyrirkomulags kerfisins“<sup>(1)</sup>. Ef svo er telst ráðstöfunin ekki aðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. samningsins. Þessir þættir verða teknir til athugunar hér á eftir.

#### 17b.3.1. Munur á ríkisaðstoð og almennum ráðstöfunum

- 1) Skattaráðstafanir, sem eiga við um alla atvinnurekendur í EFTA-riki, teljast að meginreglu til vera almennar ráðstafanir. Að þeim skulu öll fyrirtæki í raun eiga jafnan aðgang og ekki er heimilt að takmarka gildissvið þeirra í reynd, t.d. á þann hátt að ríkinu sé í sjálfvald sett að veita slíka aðstoð, eða með öðrum aðgerðum sem takmarka hagnýt áhrif þeirra. Þetta skilyrði takmarkar þó ekki rétt EFTA-rikja til að velja þá efnahagsstefnu sem þau telja henta best, þar með talið að dreifa skattbyrði á alla framleiðsluþætti að vild. Svo fremi sem þeim er beitt á sama hátt gagnvart öllum fyrirtækjum og framleiðslu á öllum vörum, teljast eftirfarandi ráðstafanir ekki fela í sér ríkisaðstoð:
- skattaráðstafanir sem eru eingöngu tæknilegs eðlis (til dæmis ákvörðun skattprósentu, reglur um afskriftir og reglur um yfirfærslu á tapi, ákvæði til að koma í veg fyrir tvísköttun eða undankomu frá skatti),
  - ráðstafanir þar sem almennum markmiðum í efnahagsstefnu er framfylgt með því að lækka skattbyrði í tengslum við ákveðinn framleiðslukostnað (rannsóknir og þróunarstarfsemi (R&P), umhverfismál, þjálfun, atvinna).
- 2) Sú staðreynd að ákveðin fyrirtæki eða atvinnugreinar njóta meiri hagsbóta en aðrar af þessum skattaráðstöfunum þýðir ekki endilega að þær falli undir samkeppnisreglur um ríkisaðstoð. Þannig hafa ráðstafanir sem ætlað er að lækka skattlagningu á vinnuafli í þágu allra fyrirtækja tiltölulega meiri áhrif á vinnuaflsfrekar atvinnugreinar en fjármagnsfrekar greinar, án þess endilega að vera ríkisaðstoð. Á sama hátt eru skattívilnanir til fjárfestinga í umhverfismálum, R&P eða þjálfunar eingöngu til hagsbóta þeim fyrirtækjum sem leggja út í slíkar fjárfestingar, án þess að þær teljist þar með fela í sér ríkisaðstoð.
- 3) Í dómi sem kveðinn var upp 1974<sup>(2)</sup>, komst dómstóll Evrópubandalaganna að þeirri niðurstöðu að hvers kyns ráðstöfun sem miðaði að einhverju eða öllu leyti að því að veita fyrirtækjum í tilteknum atvinnugreinum undanþágu frá gjöldum sem leiddu af eðlilegri beitingu almenna kerfisins „án þess að nokkuð réttlæti þessa undanþágu með tilliti til eðlis eða almenns fyrirkomulags kerfisins“ teldist vera ríkisaðstoð. Í dómnum er einnig kveðið á um að „92. gr. (nú eftir breytingu 87. gr., viðbættur texti) greini ekki á milli viðkomandi ríkisafskipta með því að skirskota til orsaka eða markmiða þeirra heldur skilgreini þau með tilliti til áhrifa þeirra“. Í dómnum er einnig bent á að sú staðreynd að ráðstöfun jafni muninn á gjöldum í viðkomandi atvinnugrein og gjöldum keppinauta hennar í öðrum aðildarríkjum breyti því ekki að hún feli í sér aðstoð. Slíkan mismun milli skattkerfa er ekki hægt að leiðrétta með einhliða aðgerðum í þágu fyrirtækja sem verða hardest úti vegna ólíkra skattkerfa.<sup>(3)</sup>
- 4) Grundvallarskilyrðið fyrir beitingu 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins gagnvart skattaráðstöfun er því að hún veiti tilteknum fyrirtækjum í EFTA-ríkinu undanþágu frá skattkerfinu. Því verður fyrst að átta sig á almenna kerfinu sem er í gildi. Síðan er nauðsynlegt að rannsaka hvort hægt sé að réttlæta undanþágu frá kerfinu eða mismunandi beitingu með skirskotun til „eðlis eða almenns fyrirkomulags“ skattkerfisins, þ.e.a.s. hvort það leiði beint af grundvallarreglum eða leiðbeinandi reglum skattkerfisins í viðkomandi ríki. Ef svo er ekki er um að ræða ríkisaðstoð.

<sup>(1)</sup> Mál 173/73: Ítalía gegn framkvæmdastjórninni [1974], dómasafn 709.

<sup>(2)</sup> Mál 173/73: Ítalía gegn framkvæmdastjórninni [1974], dómasafn 709.

<sup>(3)</sup> Samkvæmt 94., 96. og 97. gr. (áður 100. til 102. gr.) í Rómarsáttmálanum hafa stofnanir bandalagsins heimild til að gera ákveðnar ráðstafanir vegna mismunandi skattkerfa í aðildarríkjunum. Engin slík ákvæði eru í EES-samningnum.

### 17b.3.2. Skilyrðið um sértæka eða sérstaka ráðstöfun

- 1) Þegar litið er til ákvarðana sem til þessa hafa verið teknar af EB-framkvæmdastjórninni og Eftirlitsstofnun EFTA kemur í ljós að eingöngu ráðstafanir sem taka til alls yfirráðasvæðis ríkis komast hjá því að falla undir skilyrðið um sérstaka ráðstöfun, sbr. 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Svæðisbundnar eða staðbundnar ráðstafanir mega ívilna ákveðnum fyrirtækjum, með fyrirvara um að meginreglurnar sem gerð er grein fyrir í 4. tl. í þætti 17b.3.1. hér að framan<sup>(1)</sup> séu virtar. Í EES-samningnum er ráðstöfun talin aðstoð ef henni er ætlað að stuðla að efnahagsþróun svæðis. Í a- og c-lið 3. mgr. 61. gr. er skýrt kveðið á um að þegar um slíka aðstoð er að ræða, er hugsanlegt að veita undanþágur frá almennu meginreglunni um ósamrýmanleika sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 61. gr.
- 2) Samkvæmt EES-samningnum er ljóst að sérstök ráðstöfun í þágu ákveðinnar atvinnugreinar fellur undir 1. mgr. 61. gr. Í þeirri grein er skýrt kveðið á um að „framleiðsla ákveðinna vara“ sé eitt þeirra skilyrða sem miðað er við þegar skorið er úr um hvort um sé að ræða aðstoð sem heyri undir eftirlit stofnunarinnar. Samkvæmt viðtekinni venju og dómaframkvæmd telst skattaráðstöfun sem fyrst og fremst stuðlar að framgangi einnar eða fleiri atvinnugreina vera aðstoð. Sama gildir um ráðstöfun sem ívilnar eingöngu innlendum vörum sem eru fluttar út<sup>(2)</sup>. Ennfremur hafa framkvæmdastjórnin EB og Eftirlitsstofnun EFTA tekið þá afstöðu að ráðstöfun sem miðast við allar atvinnugreinar í alþjóðlegri samkeppni sé aðstoð<sup>(3)</sup>. Undanþága frá grunngjaldi fyrirtækjaskatts fyrir heila atvinnugrein telst því ríkisaðstoð nema í ákveðnum tilvikum<sup>(4)</sup> eins og framkvæmdastjórnin<sup>(5)</sup> úrskurðaði með tilliti til ráðstöfunar sem varðaði allan framleiðsluiðnaðinn<sup>(6)</sup>.
- 3) Í mörgum EES-ríkjum gilda mismunandi skattareglur allt eftir stöðu fyrirtækjanna. Ákveðin opinber fyrirtæki eru til dæmis undanþegin sköttum til bæjarfélaga eða fyrirtækjasköttum. Slíkar reglur sem ívilna fyrirtækjum sem hafa réttarstöðu opinberra fyrirtækja og sem stunda efnahagsstarfsemi kunna að fela í sér ríkisaðstoð í skilningi 61. gr. EES-samningsins.
- 4) Ákveðin skattfriðindi takmarkast stundum við ákveðnar gerðir fyrirtækja, við suma þætti starfsemi þeirra (þjónusta innan samstæðunnar, meðalganga eða samræming) eða framleiðslu ákveðinna vara. Að svo miklu leyti sem þau ívilna ákveðnum fyrirtækjum, eða framleiðslu ákveðinna vara, kunna þau að vera ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr.

### 17b.3.3. Heimildir stjórnvalda til ákvörðunar

- 1) Beiting tiltekinna skattfyrivalda á heimildum til ákvarðana kunna einnig að fela í sér ráðstafanir sem falla undir 61. gr. EES-samningsins. Dómstóll Evrópubandalaganna viðurkennir að með því að meðhöndla atvinnurekendur að vild kunni það að þýða að beiting almennrar ráðstöfunar á einstaklingsgrundvelli taki á sig mynd sértækrar ráðstöfunar, einkum þegar beiting heimildar gengur lengra en einfaldlega að stjórna skatttekjum á grundvelli almennra viðmiða<sup>(7)</sup>.
- 2) Jafnvel þótt nauðsynlegt sé að túlka skattareglur við daglega beitingu þeirra mega þær ekki veita skattfyrirvöldum tilefni til að fara með fyrirtæki að vild. Fara verður í saumana á sérhverri ákvörðun stjórnsýslunnar, sem vikur frá almennum skattareglum til hagsbóta einstökum fyrirtækjum, enda

<sup>(1)</sup> Hvað varðar almannatryggingagjöld atvinnurekenda í Noregi, komst Eftirlitsstofnunin að þeirri niðurstöðu að mismunandi prósentu slíkra gjalda eftir svæðum teldist ríkisaðstoð, þar sem slíkt ívilnaði fyrirtækjum á ákveðnum svæðum (ákvörðun nr. 165/98/COL frá 2. júlí 1998, Stjtið. EB L 327, 3.12.1998 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50, 3.12.1998, bls. 50). Noregur mótmælti þessu álit og áfrýjaði ákvörðuninni til EFTA-dómstólsins (mál E-6/98). Með dómi frá 20. maí 1999, úrskurðaði dómstóllinn Eftirlitsstofnuninni í vil.

<sup>(2)</sup> Sameinuð mál 6 og 11/69: Framkvæmdastjórnin gegn Frakklandi [1969] dómsafn 561.

<sup>(3)</sup> Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/239/EB frá 4. desember 1996 í „Maribel bis/ter“ – málinu (Stjtið. EB L 95, 10.4.1997, bls. 25) (sem stendur til meðferðar, Mál C-75/97). Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 16/96/COL frá 7. febrúar 1996 þar sem tillögur eru lagðar til við Ísland um viðeigandi aðgerðir vegna ríkisaðstöðar hvað varðar mismunandi almannatryggingagjöld eftir atvinnugreinum.

<sup>(4)</sup> Sjá 5. tl. í 17b.3.4. hér á eftir.

<sup>(5)</sup> Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 22. júlí 1998 í málinu „Irish corporation tax“ (SG(98) D/7209) hefur enn ekki verið birt.

<sup>(6)</sup> Önnur mál þar sem Eftirlitsstofnun EFTA hefur hingað til beitt reglum um ríkisaðstoð hvað varðar skattameðferð eru: Eftirgjöf, fyrir glerumbúðir, á grunnskatti sem lagður er á einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur (aðstoð nr. 95-002, Stjtið. EB C 212, 17.8.1995 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 30, 17.8.1995; og Stjtið. EB L 124, 23.5.1996 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 23, 23.5.1996), skattatengdar aðgerðir í þágu kaupskipaútgerðarinnar, Noregur (aðstoð nr. 97-001, Stjtið. EB C 337, 5.11.1998 og EES-viðbætur nr. 46, 5.11.1998) og opinber þátttaka í samningum um smíði og rekstur álbræðslu á Grundartanga, Ísland (aðstoð nr. 97-008, Stjtið. EB C 337, 5.11.1998 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 46, 5.11.1998).

<sup>(7)</sup> Mál C-241/94: Frakkland gegn framkvæmdastjórninni (Kimberly Clark Sopalin) [1996] dómsafn I-4551.

gefur hún að meginreglu til tilefni til að ætla að um sé að ræða ríkisaðstoð. Svo fremi sem stjórnsýsluúrskurðir takmarkast við að túlka almennar reglur gefa þeir ekki tilefni til að álykta að um aðstoð sé að ræða. Óskýrar stjórnsýsluákvæðanir og svigrúm til aðgerða sem kann að felast í þeim, rennir þó stoðum undir þá ályktun að í ákveðnum tilvikum kunni þær að virka sem ríkisaðstoð. Þetta gerir EFTA-ríkin sist vanhæfari til að tryggja skattgreiðendum sínum ákveðið réttaröryggi og að hægt sé að segja fyrir um beitingu almennra skattareglna.

#### 17b.3.4. Undanþága sem réttlætist af „eðli eða almennu fyrirkomulagi kerfisins“

- 1) Mismunandi eðli ákveðinna ráðstafana þýðir ekki endilega að líta beri á þær sem ríkisaðstoð. Þetta á við þegar um er að ræða ráðstafanir sem eru nauðsynlegar í efnahagslegu tilliti til að tryggja snurðulausa starfsemi og skilvirkni skattkerfisins<sup>(1)</sup>. Þó hvílir það á EFTA-ríkinu að rökstyðja slíkar ráðstafanir.
- 2) Stigvaxandi tekjuskattur eða skattur á hagnað réttlætist af því að slíkum skatti er ætlað að jafna skattbyrði. Notkun mismunandi aðferða við útreikning á eignaafskriftum og við birgðamat kann að vera eðlilegur hluti af viðkomandi skattkerfi. Ennfremur er hægt að réttlæta ákveðin skilyrði með tilliti til ólíkrar aðstöðu skattgreiðenda. Ef skattfyrirvöldum er í sjálfsvald sett að ákveða mismunandi afskriftartímabil eða ólíkar matsaðferðir, eftir fyrirtækjum og atvinnugreinum má þó álykta að um aðstoð sé að ræða. Slíkt á einnig við þegar skattfyrirvöld meðhöndla einstakar skattskuldir í öðrum tilgangi en að endurheimta sem mest af skattskuldum viðkomandi fyrirtækis.
- 3) Að sjálfsögðu er ekki hægt að skattleggja hagnað ef hann er ekki fyrir hendi. Því er hægt að réttlæta það með eðli skattkerfisins að fyrirtæki sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni, svo sem sjóðir eða samtök, séu sérstaklega undanþeginn skatti á hagnað ef þau skila ekki hagnaði í reynd. Ennfremur réttlætist það af eðli skattkerfisins að lögaðilar eins og samvinnufélög sem greiða út allan arðinn til meðlima sinna séu ekki skattlögð sem slík þar sem skatturinn er lagður á meðlimina.
- 4) Gera verður greinarmun annars vegar á milli markmiða sem leitast er við að ná með ákveðnu skattkerfi og liggja utan sjálfs kerfisins (einkum, félagslegra og svæðisbundinna markmiða) og hins vegar markmiða sem eru innbyggð í sjálft skattkerfið. Alla jafna er aðalmarkmið skattkerfis að afla tekna til að fjármagna ríkisútgjöld. Gert er ráð fyrir því að hvert fyrirtæki greiði skatt aðeins einu sinni. Það fylgir því innra eðli skattkerfisins að taka skuli tillit til skatta sem greiddir eru í ríkinu þar sem fyrirtækið hefur skattalegt aðsetur. Ákveðnar undanþágur frá skattareglum er þó erfitt að réttlæta með skirskotun til innra eðlis skattkerfisins. Til dæmis er það alla jafna tilfellið ef fyrirtæki með skráða skrifstofu erlendis fá hagstæðari meðferð en þau sem eru með skráðar skrifstofur í viðkomandi aðildarríki, ef skattfríðindi eru veitt aðalskrifstofum eða fyrirækjum sem veita ákveðna þjónustu (til dæmis fjármálaþjónustu) innan fyrirtækjasamstæðu<sup>(2)</sup>.
- 5) Sérstök ákvæði sem fela ekki í sér svigrúm til matskenndra ákvæðana, sem heimila til dæmis að ákvæða skatt samkvæmt föstum reglum, má réttlæta með skirskotun til eðlis og almenns fyrirkomulags kerfisins ef þau taka til dæmis mið af sérstökum kröfum um reikningsskil eða mikilvægi lands í eignum sem einkenna ákveðnar atvinnugreinar; slíkt ákvæði fela því ekki í sér ríkisaðstoð. Að lokum eru rökin sem liggja að baki sérstökum ákvæðum um skattlagningu lítilla og meðalstórra fyrirtækja sambærileg þeim sem liggja að baki stighækkandi skatti.

#### 17B.4. SAMRÝMANLEIKI RÍKISAÐSTOÐAR Í FORMI SKATTARÁÐSTAFANA VIÐ FRAMKVÆMD EES-SAMNINGSINS

- 1) Ef skattaráðstöfun felur í sér aðstoð sem fellur undir 1. mgr. 61. gr. getur hún samt sem áður, líkt og aðstoð í annarri mynd, fallið undir eina af undanþágunum frá meginreglunni um samrýmanleika við framkvæmd EES-samningsins sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr. 61. gr. Ef ríkið hefur ennfremur falið styrkþega, hvort sem um er að ræða einkarekið eða opinbert fyrirtæki, að veita þjónustu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu, kann aðstoðin einnig að falla undir 59. gr. samningsins<sup>(3)</sup>.
- (<sup>1</sup>) Þetta endurspeglar alla jafna í þeirri staðreynd að slíkum reglum er ekki eingöngu beitt gagnvart sérstökum atvinnugreinum, þær byggjast á hlutlægum og altækum viðmiðum og eru ekki takmarkaðar í tíma. Sjá ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/369/EB frá 13. mars 1996 um skattaðstoð sem veitt var þýskum flugfélögum í formi skattaafskrifta (Stjtið. EB L 146, 20.6.1996, bls. 42).
- (<sup>2</sup>) Mishá þjónustugjöld eða skattar sem opinber yfirvöld eða stofnanir leggja á fyrirtæki, allt eftir þjónustunni eða aðrar hagsbætur sem þau fá, teljast hins vegar ekki fela í sér ríkisaðstoð.
- (<sup>3</sup>) Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi í máli T-106/95 FFSA o.fl. gegn framkvæmdastjórninni [1997] dómasafn II-229. Fyrirmæli dómstólsins í máli C-174/97 P [1998] I-1303.

- 2) Þó getur stofnunin ekki heimilað aðstoð sem sannað er að brjóti í bága við reglur samningsins, einkum reglur um bann við mismunun og mismunandi skattlagningu og reglur um staðfesturétt<sup>(1)</sup>. Slikt getur jafnframt gefið tilefni til sérstakrar málsmeðferðar á grundvelli 31. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól. Samkvæmt dómaframkvæmd verður að rannsaka þá þætti aðstoðar, sem eru órjúfanlega tengdir markmiði aðstoðarinnar og brjóta gegn öðrum ákvæðum samningsins en ákvæðum um ríkisaðstoð, í ljósi málsmeðferðarinnar í 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól og skoðast slík rannsókn sem hluti af heildarrannsókn á því hvort aðstoð samrýmist EES-samningnum eða ekki.
- 3) Ef skattaaðstoð er veitt til að hvetja fyrirtæki til að ráðast í ákveðin sérhæfð verkefni (einkum fjárfestingar) og ef styrkleiki hennar er takmarkaður með tilliti til kostnaðarins við að hrinda verkefninu í framkvæmd, þá er hún í engu frábrugðin styrk og getur fengið sömu meðferð. Slikt fyrirkomulag verður þó að kveða á um nægilega gagnsæjar reglur sem gera kleift að meta ávinninginn.
- 4) Í flestum tilvikum eru ákvæði um eftirgjöf á sköttum þó í eðli sínu almenn. Þau tengjast ekki framkvæmd sérstakra verkefna og lækka föst útgjöld fyrirtækis án þess að hægt sé að meta nákvæmlega umfang hennar þegar stofnunin framkvæmir rannsókn sína sem gerð er fyrirfram (*ex ante*). Slíkar aðgerðir fela í sér „rekstraraðstoð“. Rekstraraðstoð er að meginreglu til bönnuð. Stofnunin heimilar hana sem stendur eingöngu í undantekningartilvikum og með ákveðnum skilyrðum, til dæmis til skipasmíða, ákveðinna tegunda umhverfisverndaraðstoðar<sup>(2)</sup> og á svæðum sem falla undir undanþáguákvæði a-liðar 3. mgr. 61. gr., svo fremi sem hún er tilhlýðilega réttlætt og að hún sé í samræmi við erfiðleikana sem hún á að vinna bug á<sup>(3)</sup>. Hún verður að meginreglu til (að undanskildum þeim tveimur flokkum aðstoðar sem um getur hér á eftir) að fara lakkandi og vera tímabundin. Sem stendur er einnig heimilt að veita rekstraraðstoð í formi flutningsaðstoðar á tilteknum fámennum norðlægum svæðum sem verulega erfitt er að komast til. Rekstraraðstoð má ekki heimila ef hún er aðstoð til útflutnings milli samningsaðilanna. Hvað varðar ríkisaðstoð í þágu sjóflutninga þá gilda sérstakar reglur um þá grein<sup>(4)</sup>.
- 5) Til þess að Eftirlitsstofnunin geti talið ríkisaðstoð, sem miðar að efnahagsþróun á ákveðnum svæðum, í samræmi við EES-samninginn verður hún að vera í hlutfalli við og miðast við sett markmið. Þegar undanþága er veitt á grundvelli svæðisbundinna skilyrða verður stofnunin að tryggja sérstaklega að viðkomandi ráðstafanir:
- stuðli að svæðauppbyggingu og tengist starfsemi sem hefur áhrif á staðnum. Starfsemi sem komið er á fót erlendis styður alla jafna ekki nægilega við bakið á efnahagslífinu á staðnum þar sem hún hefur tiltölulega lítil ytri áhrif á það,
  - tengist raunverulegum svæðisbundnum annmörkum. Óvíst er að um sé að ræða raunverulega svæðisbundna annmarka í tengslum við starfsemi þar viðbótarkostnaður skiptir óverulegu máli, eins og t.d. flutningskostnaður í tengslum við fjármögnunarstarfsemi sem getur komist hjá skattlagningu.
  - séu rannsakaðar í EES-samhengi<sup>(5)</sup>. Stofnunin verður í þessu sambandi að taka tillit til neikvæðra áhrifa sem slíkar ráðstafanir kunna að hafa á viðskipti milli samningsaðila.

(1) Mál 74/76: Iannelli gegn Meroni [1977] dómasafn 557. Sjá einnig mál 73/79 „Sovraprezzo“ [1980] dómasafn 1533, T-49/93 „SIDE“ [1995] dómasafn II-2501 og sameinuð mál C 142 og 143/80 „Salengo“ [1981] dómasafn 1413. Sjá einnig ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 40/95/COL (Stjtið. EB C 212 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 30, 17.8.1995) og 106/95/COL (Stjtið. EB L 124 og EES-viðbætur nr. 23, 23.5.1996): Eftirgjöf, fyrir glerumbúðir, á grunnskatti sem lagður er á einnota umbúðir fyrir drykkjarvörur, Noregur.

(2) Sjá 15. kafla í þessum leiðbeiningum.

(3) Sjá 25. kafla í þessum leiðbeiningum.

(4) Sjá kafla 24A í þessum leiðbeiningum.

(5) Sbr. mál 730/79 Philip Morris gegn framkvæmdastjórninni [1980] dómasafn 2671.

**17B.5. MÁLSMEÐFERÐARREGLUR**

- 1) Í 3. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól er kveðið á um að EFTA-rikin skuli tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um allar „áætlanir um að veita eða breyta aðstoð“ og að óheimilt sé að grípa til neinna þeirra ráðstafana sem lagðar eru til nema stofnunin hafi áður samþykkt þær. Þessi regla gildir um alla aðstoð, þar með talda skattaaðstoð.
- 2) Ef stofnunin kemst að raun um að ríkisaðstoð, sem veitt hefur verið í trássi við þessa málsmeðferðarreglu, falli ekki undir neitt undanþáguákvæða EES-samningsins og samræmist því ekki framkvæmd hans, krefst hún þess að EFTA-rikið endurheimti hana, nema þegar slíkt brýtur í bága við almenna meginreglu EES-réttar, einkum lögmætar væntingar sem kann að leiða af afstöðu stofnunarinnar. Þegar um er að ræða ríkisaðstoð í formi skattaráðstafana er upphæðin sem á að endurheimta reiknuð út með því að bera saman skatt sem hefur í raun verið greiddur og skattinn sem hefði átt að greiða ef almennu reglunni hefði verið beitt. Vextir bætast við þessa grunnupphæð. Vaxtaþrósentan sem er notuð samsvarar viðmiðunarvöxtunum sem ákvarðaðir eru á grundvelli þáttar 33.2. í þessum leiðbeiningum.
- 3) Í 1. mgr. 1. gr. í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól er kveðið á um að stofnunin „skuli í samvinnu við EFTA-rikin hafa stöðugt til skoðunar öll aðstoðarkerfi sem eru við lýði í þessum ríkjum“. Slík endurskoðun tekur til ríkisaðstoðar í formi skattaráðstafana. Til þess að hægt sé að framkvæma slíka endurskoðun eru EFTA-rikin beðin um að senda stofnuninni árlega skýrslur um þau kerfi ríkisaðstoðar sem eru við lýði. Þegar um er að ræða eftirgjöf á skatti eða skattundanþágu að einhverju eða öllu leyti verður mat á tekjutapi að fylgja skýrslunum. Í kjölfar þessarar endurskoðunar er stofnuninni heimilt, ef hún telur að kerfið samræmist ekki eða samræmist ekki lengur framkvæmd EES-samningsins, að leggja til að viðkomandi EFTA-riki breyti því eða leggi það niður.

**17B.6. FRAMKVÆMD**

- 1) Eftir að leiðbeiningarnar í þessum kafla hafa verið birtar mun Eftirlitsstofnunin hafa þær til hliðsjónar þegar hún rannsakar áætlanir um tilkynnta skattaaðstoð sem og aðstoð sem hrundið er í framkvæmd á ólögsmætan hátt í EFTA-rikjum. Hún mun einnig endurskoða kerfi sem eru við lýði. Þessar leiðbeiningar eru birtar til leiðbeiningar og eru ekki tæmandi. Stofnunin mun taka til greina allar sérstakar kringumstæður í hverju einstöku tilviki.
- 2) Eftirlitsstofnunin mun endurskoða beitingu leiðbeininganna í þessum kafla tveimur árum eftir birtingu þeirra.

**ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA  
nr. 275/99/COL**

**2000/EES/26/03**

**frá 17. nóvember 1999**

**um leiðbeiningar vegna ríkisaðstoðar í tengslum við sölu stjórnvalda á  
lóðum og húseignum og um tuttugustu breytingu á „Málsmeðferð og efni  
reglna á sviði ríkisaðstoðar“**

**EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið<sup>(1)</sup>, einkum 61. til 63. gr.,

með hliðsjón af samningnum milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls<sup>(2)</sup>, einkum 24. gr. og 1. gr. í bókun 3 við hann,

*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA koma ákvæðum um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA gefa út tilkynningar og leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um, ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða ef Eftirlitsstofnun EFTA telur það nauðsynlegt.

Minnt er á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“<sup>(3)</sup> sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994<sup>(4)</sup>.

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur birt tilkynningu um ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum<sup>(5)</sup>.

Tryggja ber að reglum EES um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt alls staðar á Evrópska efnahagssvæðinu.

Samkvæmt II. lið undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn, skal Eftirlitsstofnun EFTA samþykkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, samsvarandi gerðir og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt svo að samkeppnisskilyrði verði áfram jöfn.

Að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Á marghliða fundi um ríkisaðstoð hafði Eftirlitsstofnun EFTA samráð við EFTA-rikin um að setja nýjar leiðbeiningar.

<sup>(1)</sup> Hér á eftir nefndur EES-samningurinn.

<sup>(2)</sup> Hér á eftir nefndur samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól.

<sup>(3)</sup> Hér á eftir vísað til sem leiðbeininganna um ríkisaðstoð.

<sup>(4)</sup> Upphaflega birt í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 32, 3.9.1994 og síðast breytt (19. breyting) með ákvörðun nr. 149/99/COL frá 30. júní 1999 Stjtið. EB L 137, 8.6.2000, bls. 20 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 26, 8.6.2000, bls. 10.

<sup>(5)</sup> Birt í Stjtið. EB C 209, 10.7.1997, bls. 3.

**SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:**

1. Leiðbeiningunum um ríkisaðstoð skal breytt með því að bæta við nýjum kafla 18B um ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum, sem er að finna í I. viðauka við þessa ákvörðun.
2. EFTA-ríkjunum skal tilkynnt bréflega um þessa ákvörðun ásamt eintaki af ákvörðuninni, að meðtöldum viðaukanum.
3. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna skal til upplýsingar sent eintak af ákvörðuninni, ásamt viðaukanum, í samræmi við d-lið í bókun 27 við EES-samninginn.
4. Ákvörðunin, að viðaukanum meðtöldum, skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.
5. Ákvörðun þessi telst fullgild á ensku.

Gjört í Brussel 17. nóvember 1999

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Knut Almestad,  
*forseti*

Hannes Hafstein  
*stjórnarmaður*

## I. VIÐAUKI

### 18B. Ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum<sup>(1)</sup>

#### 18B.1. INNGANGUR

- 1) Eftirlitsstofnun EFTA hefur nokkrum sinnum tekið þátt í að rannsaka sölu á lóðum og húseignum í eigu hins opinbera til að ganga úr skugga um hvort salan hafi falið í sér einhverja ríkisaðstoð í þágu kaupenda. Eftirlitsstofnun EFTA hefur nú samið almennar leiðbeiningar fyrir EFTA-rikin, líkt og framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna fyrir aðildarríki EB, til að skýra almenna afstöðu sína gagnvart þeim vanda sem fylgir ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum.
- 2) Eftirfarandi leiðbeiningar fyrir EFTA-rikin:
  - lýsa einfaldri málsmeðferð sem gera EFTA-ríkjum kleift að meðhöndla sölu á lóðum og húseignum þannig að ríkisaðstoð sé útilokuð,
  - kveða skýrt á um í hvaða tilvikum beri að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA um sölu á lóðum og húseignum þannig að hún geti metið hvort tiltekin viðskipti feli í sér aðstoð, og ef svo er, hvort aðstoðin samrýmist framkvæmd EES-samningsins,
  - gera Eftirlitsstofnun EFTA kleift að meðhöndla fljótt kvartanir eða athugasemdir frá þriðju aðilum sem vekja athygli á tilvikum um meinta aðstoð í tengslum við sölu á lóðum og húseignum.
- 3) Varúðarráðstafanir sem mælt er með á sviði málsmeðferðar til að koma í veg fyrir að reglum um ríkisaðstoð sé beitt eru settar fram á þann hátt að EFTA-rikin ættu alla jafna að geta fylgt þessum leiðbeiningum án þess að breyta innlendum málsmeðferðarreglum sínum.
- 4) Þessar leiðbeiningar varða eingöngu sölu á lóðum og húseignum í eigu hins opinbera. Þær varða ekki kaup hins opinbera á lóðum og húseignum eða leigu eða eignarleigu stjórnvalda á lóðum og húseignum. Slík viðskipti kunna einnig að fela í sér einhverja ríkisaðstoð.
- 5) Leiðbeiningarnar hafa ekki áhrif á sérstök ákvæði eða starfsvenjur EFTA-ríkja sem ætlað er að stuðla að gæðum eða aðgangi að húsnæði í einkaeigu.

#### 18B.2. GRUNDVALLARREGLUR

##### 18B.2.1. Sala sem fram fer um skilmálalaust útboð

- 1) Sala á lóðum og eignum að afloknu nægilega vel auglýstu, opnu og skilmálalausú útboði, sem er sambærilegt við uppboð, þar sem besta eða eina innsenda tilboðinu er tekið, fer *samkvæmt skilgreiningu* fram á markaðsvirði og felur því ekki í sér ríkisaðstoð. Þótt ólíkt mat á lóðum og byggingum hafi farið fram fyrir útboðið, t.d. vegna reikningshalds eða til að fastsetja lágmarkstilboð, skiptir það ekki máli.
- a) Útboð er „nægilega vel auglýst“ ef það er auglýst nokkrum sinnum á nægilega löngum tíma (tveimur mánuðum eða lengur) í innlendum blöðum, fasteignablöðum eða í öðrum viðeigandi útgáfum eða auglýst af fasteignasölum sem stíla á stóran hóp af væntanlegum kaupendum, þannig að þeir taki eftir því.

Fyrirhugaða sölu á lóðum og húseignum sem fjárfestar, sem starfa á Evrópu- eða alþjóðavísu kunna að hafa áhuga á vegna mikilla verðmæta eða annarra eiginleika þeirra, ber að auglýsa í blöðum sem dreift er reglulega á alþjóðavettvangi. Slíkum tilboðum skal einnig komið á framfæri fyrir meðalgöngu fasteignasala sem stíla á viðskiptavinum á Evrópu- eða alþjóðavísu.

<sup>(1)</sup> Þessi kafli samsvarar leiðbeiningum bandalagsins (Stjtið. EB C 209, 10.7.1997, bls. 3).

- b) Útboð er „skilmálalaust“ þegar öllum kaupendum er heimilt að kaupa lóðir og húseignir og nota í eigin þágu, óháð því hvort þeir stunda viðskipti eða eðli viðskiptanna. Heimilt er að takmarka útboð til að koma í veg fyrir óþægindi fyrir hið opinbera, vegna umhverfisverndar eða til að komast hjá gróðabrallstilboðum. Ákvæði í landslögum um borgar- eða svæðisskipulag sem takmarka nýtingu eiganda á lóðum og húseignum þýða ekki að útboðinu fylgi einhverjir skilmálar.
- c) Ef salan er bundin þeim skilyrðum að framtíðareigandi verði að uppfylla tilteknar skuldbindingar – aðrar en þær sem leiða af almennum landsrétti eða ákvörðun skipulagsyfirvalda eða sem varða umhverfisvernd og almannaheilbrigði – í þágu stjórnvalda eða almennra hagsmuna, ber eingöngu að lita á útboðið sem „skilmálalaust“ í skilningi fyrrnefndrar skilgreiningar ef allir hugsanlegir kaupendur yrðu og gætu uppfyllt þá skuldbindingu, óháð því hvort þeir stunduðu viðskipti og án tillits til eðlis viðskipta þeirra.

#### 18B.2.2.Sala án skilmálalauss útboðs

a) *Mat óvilhalls sérfræðings*

Ef stjórnvöld ætla ekki að fylgja málsmeðferðinni sem lýst er í lið 18B.2.1. skal fara fram óháð mat fyrir sölusamningaviðræður sem framkvæmt er af einum eða fleiri óvilhöllum eignamatsmönnum til að ákveða markaðsvirði á grundvelli almennra viðurkenndra markaðsvísa og matsstaðla. Markaðsverð sem þannig er ákveðið er lágmarkskaupverð sem hægt er að fallast á án þess að veitt sé ríkisaðstoð.

„Eignamatsmaður“ er einstaklingur með góðan orðstír og:

- nauðsynlega prófgráðu frá viðurkenndri menntastofnun eða sambærilega háskólagráðu,
- nauðsynlega reynslu og færni til að meta lóðir og húseignir með tilliti til staðsetningar þeirra og eignaflokks.

Ef ekki er hægt að verða sér úti um háskólagráðu á þessu sviði í einhverju EFTA-rikkjanna, skal eignamatsmaður tilheyra viðurkenndri sérfræðistofnun sem annast mat á lóðum og húseignum og annaðhvort:

- vera tilnefndur af dómstólum eða yfirvaldi með sambærilega stöðu,
- eða geta að minnsta kosti framvísað viðurkenndu skírteini um framhaldsskólamenntun og hafa fullnægjandi þjálfun og þekkingu, með að minnsta kosti þriggja ára hagnýta reynslu að loknu námi að meta lóðir og húseignir á viðkomandi stað.

Matsmaður skal vera sjálfstæður við störf sín, þ.e. opinber yfirvöld geta ekki gefið fyrirskipanir sem tengjast niðurstöðum matsins. Matsstofur ríkisins og opinberir starfsmenn teljast óháðir að því gefnu að útilokað sé að hægt sé að hafa áhrif á matsniðurstöður á ótilhlýðilegan hátt.

Með „markaðsvirði“ er átt við verðið sem hægt er að selja lóðir og húseignir á samkvæmt einkasamningi milli seljanda sem er fús til að selja og óskylds kaupanda á matsdegi, enda gert ráð fyrir að eignin sé

til sölu á almennum markaði, að salan fari fram við eðlileg markaðskjör og eðlilegur frestur gefist til að semja um sóluna að teknu tilliti til eiginleika eignarinnar<sup>(1)</sup>.

*b) Frávik*

Ef í ljós kemur, eftir tilhlýðilegt átak til að selja lóðirnar og húseignirnar á markaðsvirði, að ekki er hægt að fá það verð sem matsmaður hefur sett upp, geta allt að 5% frávik frá því verði talist samrýmast markaðsskilyrðum. Ef ljóst er eftir frekari tilhlýðilegan frest að ekki er hægt að selja lóðir og húseignir á því verði sem matsmaður hefur ákveðið að meðtöldu þessu 5% frávik er heimilt að láta fara fram nýtt mat, þar sem taka ber mið af fenginni reynslu og innsendum tilboðum.

*c) Sérstakar skuldbindingar*

Sérstakar skuldbindingar sem tengjast lóðum og húseignum en ekki kaupanda eða atvinnustarfsemi hans má láta fylgja sölnni í þágu almennra hagsmuna svo fremi sérhverjum hugsanlegum kaupanda sé gert að uppfylla þær og að hann geti að meginreglu til uppfyllt þær óháð því hvort hann stundar viðskipti eða eðli viðskipta hans. Óvilhallir matsmenn skulu meta sérstaklega efnahagslegt óhagræði af slíkum skuldbindingum sem heimilt er að draga frá kaupverði. Meta ber skuldbindingar, sem að minnsta kosti að hluta til er í þágu kaupanda að uppfylla, með tilliti til hugsanlegs ávinnings af þeim, svo sem með tilliti til auglýsinga, kostun á íþróttum eða listum, ímyndar, umbóta á umhverfi kaupanda eða tómstundaaðstöðu fyrir starfsfólk kaupanda.

Efnahagslegar byrðar sem tengjast skuldbindingum sem varða alla landeigendur samkvæmt almenntri löggjöf skulu ekki dregnar frá söluverði (hér getur til dæmis verið um að ræða að viðhalda lóðum og húseignum í samræmi við almennar félagslegar skuldbindingar eignaeigenda eða greiðsla á sköttum og sambærilegum gjöldum).

*d) Kostnaður stjórnvalda*

Upphaflegur kostnaður stjórnvalda vegna kaupa á lóðum og húseignum gefur visbendingu um markaðsvirði nema umtalsverður tími hafi liðið frá því kaupin fóru fram á þessum lóðum og húseignum þar til þær voru seldar. Að meginreglu til skal því ekki ákvarða markaðsvirði undir upphaflegum kostnaði í þrjú ár að minnsta kosti eftir að kaupin fóru fram nema óháður matsmaður greini sérstaklega almenna lækkun á markaðsverði lóða og húseigna á viðkomandi markaði.

### 18B.2.3. Tilkynning

Þar af leiðandi ber EFTA-rikinum að tilkynna Eftirlitsstofnun EFTA, með fyrirvara um regluna um minniháttar aðstoð<sup>(2)</sup>, um eftirfarandi viðskipti svo hún geti gengið úr skugga um hvort um sé að ræða ríkisaðstoð og ef svo er að meta hvort hún samrýmist framkvæmd EES-samningsins:

- a) sérhverja sölu sem ekki fór fram á grundvelli opins og skilmálalauss útboðs, þar sem besta eða eina tilboðinu var tekið; og
- b) sérhverja sölu sem, ef slík meðferð átti sér ekki stað, var undir markaðsvirði sem ákveðið var af óvilhøllum matsmönnum.

### 18B.2.4. Kvartanir

Þegar Eftirlitsstofnun EFTA berst kvörtun eða aðrar athugasemdir frá þriðja aðila sem telur að samningur stjórnvalda um sölu á lóðum og byggingum hafi falið í sér einhverja ríkisaðstoð, mun hún telja að ekki sé um slíkt að ræða ef upplýsingar frá viðkomandi EFTA-riki sýna að fyrrnefndar meginreglur hafi verið virtar.

<sup>(1)</sup> 2. mgr. 49. gr. tilskipunar ráðsins 91/674/EEB (Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7), sbr. lið 12b í IX. viðauka við EES-samninginn.

<sup>(2)</sup> Sjá 12 kafla í Málmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar sem samsvarar tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um regluna um minniháttar aðstoð sem birtist í Stjtið. EB C 68, 6.3.1996, bls. 9.

## ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2000/EES/26/04

nr. 276/99/COL

frá 17. nóvember 1999

**um nýjar leiðbeiningar um ríkisaðstoð til skipasmíða sem er veitt sem  
þróunaraðstoð til þróunarlands og um tuttugustu og fyrstu breytingu á  
„Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“**

## EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið<sup>(1)</sup>, einkum 61. til 63. gr.,

með hliðsjón af samningnum milli EFTA-rikkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls<sup>(2)</sup>, einkum 24. gr. og 1. gr. í bókun 3 með honum,

*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA koma ákvæðunum um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól skal Eftirlitsstofnun EFTA gefa út tilkynningar og leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur, eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól, kveður skýrt á um slíkt eða ef Eftirlitsstofnun EFTA telur það nauðsynlegt.

Minnt er á „Málsmeðferð og efni reglna á sviði ríkisaðstoðar“<sup>(3)</sup> sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994<sup>(4)</sup>.

Þann 10. júní 1997 sendi framkvæmdastjórn EB aðildarríkjunum uppfærðan lista yfir styrkhæf lönd (Bréf til aðildarríkjanna SG(97) D/4345, dagsett 10. júní 1997).

Tryggja ber að reglum EES um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt alls staðar á Evrópska efnahagssvæðinu.

Samkvæmt II. lið undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn, skal Eftirlitsstofnun EFTA samþykkja, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna, samsvarandi gerðir og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt svo að samkeppnisskilyrði verði áfram jöfn.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða, sem kemur í stað tilskipunar ráðsins 90/684/EBE frá 21. desember 1990 um aðstoð til skipasmíða, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 94/73/EB frá 19. desember 1994, var felld undir lið 1b í XV. viðauka við EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/99 frá 29. janúar 1999.

(<sup>1</sup>) Hér á eftir nefndur EES-samningurinn.

(<sup>2</sup>) Hér á eftir nefndur samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól.

(<sup>3</sup>) Hér á eftir vísað til sem leiðbeininganna um ríkisaðstoð.

(<sup>4</sup>) Upphaflega birt í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 32, 3.9.1994 og síðast breytt (20. breyting) með ákvörðun nr. 275/99/COL frá 17. nóvember 1999 (Stjtið. EB L 137, 8.6.2000 og EES-viðbætur nr. 26, 8.6.2000).

**SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:**

1. Í stað 31. kafla leiðbeininganna um ríkisaðstoð komi textinn í I. viðauka við þessa ákvörðun.
2. EFTA-rikið skal tilkynnt bréflega um þessa ákvörðun og þeim sent eintak af henni, ásamt I. viðauka.
3. Framkvæmdastjórn EB skal, samkvæmt d-lið í bókun 27 við EES-samninginn, sent eintak af þessari ákvörðun, ásamt I. viðauka.
4. Ákvörðunin, að I. viðauka meðtöldum, skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.
5. Ákvörðun þessi telst fullgild á ensku.

Gjört í Brussel 17. nóvember 1999

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Knut Almestad  
*forseti*

Hannes Hafstein  
*stjórnarmaður*

## I. VIÐAUKI

### 31. Aðstoð til skipasmíða sem er veitt sem þróunaraðstoð til þróunarlands<sup>(1)</sup>

- 1) Í 5. mgr. 3. gr. gerðarinnar sem um getur í lið 1b í XV. viðauka við EES-samninginn um aðstoð til skipasmíða<sup>(2)</sup> er kveðið á um að ríkjandi hámarksviðmiðun fyrir framleiðsluaðstoð gildi ekki um aðstoð til skipasmíða og skipabreytinga ef hún er veitt sem þróunaraðstoð til þróunarlands, eins og fastsett er í 1. mgr. 3. gr. skipasmíðareglugerðarinnar.
- 2) Lík aðstoð getur talist samrýmast framkvæmd EES-samningsins ef hún er í samræmi við skilmálana sem vinnuhópur nr. 6 innan OECD hefur ákveðið í þessu augnamiði í samkomulagi sínu um túlkun á 6. og 8. gr. samþykktar OECD-ráðsins frá 3. ágúst 1981 (samkomulagið um útflutningslán vegna skipa).
- 3) Tilkynna verður Eftirlitsstofnun EFTA fyrirfram um allar einstakar tillögur um slíka aðstoð. Á grundvelli tilkynningarinnar skal stofnunin ganga úr skugga um hvort fyrirhuguð aðstoð feli í sér eiginlegt framlag til þróunar og hvort hún falli undir gildissvið OECD-samkomulagsins um útflutningslán vegna skipa.
- 4) Hvað varðar síðara atriðið gengur Eftirlitsstofnun EFTA úr skugga um að fyrirhuguð aðstoð uppfylli skilyrðin sem um getur í skjali OECD C/WP6(84)3 frá 18. janúar 1984 um túlkun á 6. gr. samkomulagsins um útflutningslán vegna skipa<sup>(3)</sup>.
- 5) Þar af leiðandi verða EFTA-ríkin sem veita þróunaraðstoð að fylgja eftirtöldum skilyrðum:
  1. Óheimilt er að veita aðstoð til smíði skipa sem munu sigla undir hentifána.
  2. Ef ekki er unnt að flokka aðstoðina sem opinbera þróunaraðstoð samkvæmt reglum OECD verður styrkveitandi að staðfesta að aðstoðin sé hluti af milliríkjasamningi.
  3. Styrkveitandi verður að láta í té viðeigandi tryggingar fyrir að raunverulegur eigandi sé búsettur í landinu sem nýtur aðstoðarinnar og að fyrirtækið sem fær aðstoðina sé ekki óvirkt dótturfyrirtæki erlends fyrirtækis.
  4. Styrkþegi verður að skuldbinda sig til að selja ekki skipið nema að áður fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar.

Ennfremur verður að felast að minnsta kosti 25% styrkur í veittri aðstoð í samræmi við reikniaðferðir OECD, sjá OECD-skjal C/WP6(85)62 frá 21. október 1985.

- 6) Í samkomulaginu um útflutningslán vegna skipa er hins vegar ekki kveðið á um nein viðmið sem hægt er að nota til að tilgreina ríki sem eiga kost á þróunaraðstoð. Eftirlitsstofnun EFTA hefur ákveðið, að teknu tilliti til starfsvenja framkvæmdastjórnar EB, að telja að það samrýmist framkvæmd EES-samningsins að veita eftirfarandi löndum þróunaraðstoð, samkvæmt skilmálum 5. mgr. 3. gr. skipasmíðareglugerðarinnar:
  - (f) Þessi kafla samsvarar bréfi framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(89) D/311, dagsett 3. janúar 1989, eins og það var síðast endurskoðað og leiðrétt með bréfi framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna SG(97) D/4345, dagsett 10. júní 1997. Endurskoðaðir og leiðréttir listar yfir styrkhæf lönd og hentifánaríki eru birtir í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við lista yfir lönd sem uppfylla skilyrði fyrir þróunaraðstoð samkvæmt 7. mgr. 4. gr. í sjöundu tilskipun ráðsins 90/684/EEB, eins og henni var síðast breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 1904/96 um aðstoð til skipasmíða, Stjtið. EB C 218 frá 18. júlí 1997, bls. 8.
  - (f) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða. Þessi reglugerð ráðsins, eins og hún var aðlöguð með tilliti til EES-samningsins með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 12/99 frá 29. janúar 1999, verður hér á eftir kölluð skipasmíðareglugerðin.
  - (f) Vinnuhópur ráðsins nr. 6: Endurskoðun á skilgreiningum og stjórnsýslureglum er varða samkomulagið um útflutningslán vegna skipa.

- a) löndum í Afríku, Karíbahafi og Kyrrahafi (ACP-ríki)<sup>(1)</sup>
- b) löndum og landsvæðum aðildarríkja EB handan hafsins (OCT-ríki)<sup>(2)</sup>
- c) öllum löndum sem ekki falla undir a- eða b-lið hér að framan en eru flokkuð á DAC-lista OECD sem vanþróuðustu löndin (least-developed countries)(LLDC)), lönd þar sem tekjur eru lágar (low-income countries (LIC)) eða lönd þar sem tekjur eru rétt í meðallagi (lower middle-income countries (LMIC)). Þessi lönd eru eftirfarandi:

- Afganistan (LLDC)
- Albanía (LIC)
- Alsír (LMIC)
- Armenía (LIC)
- Aserbajdsjan (LIC)
- Austur-Tímor (LMIC)
- Bangladess (LLDC)
- Bólívía (LMIC)
- Bosnía og Hersegóvína (LIC)
- Bútan (LLDC)
- Egyptaland (LMIC)
- Ekvador (LMIC)
- El Salvador (LMIC)
- Filippseyjar (LMIC)
- Georgia (LIC)
- Gvatemala (LMIC)
- Hondúras (LIC)
- Indland (LIC)
- Indónesía (LMIC)
- Írak (LMIC)
- Íran (LMIC)
- Jemen (LLDC)
- Jórdanía (LMIC)
- Kambódía (LMIC)
- Kasakstan (LMIC)
- Kirgisistan (LIC)
- Kína (LIC)
- Kostaríka (LMIC)
- Kólumbía (LMIC)
- Kúba (LMIC)
- Laos (LLDC)
- Líbanon (LMIC)
- Makedónía, fyrrum sambandslýðveldi Júgóslavíu (LMIC)
- Maldíveyjar (LLDC)
- Marokkó (LMIC)
- Marshallseyjar (LMIC)
- Mikrónesíusambandið (LMIC)
- Moldavía (LMIC)
- Mongólía (LIC)
- Mýanmar (LLDC)
- Nepal (LLDC)
- Niue (LMIC)
- Níkaragva (LIC)
- Norður-Kórea (LMIC)
- Pakistan (LIC)
- Palaueyjar (LMIC)

(<sup>1</sup>) Sjá ákvörðun ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar 91/400/KSE, EBE frá 25. febrúar 1991 um gerð fjórða samningsins milli ACP og EBE (Stjtið. EB L 229, 17.8.1991, bls. 1). Listi yfir ACP-ríki í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við lista yfir styrkhæf lönd, Stjtið. EB C 218 frá 18. júlí 1997, bls. 9/10.

(<sup>2</sup>) Sjá I. viðauka við ákvörðun ráðsins 91/482/EBE frá 25. júlí 1991 um tengsl landa og umdæma handan hafsins við Efnahagsbandalag Evrópu (Stjtið. EB L 263, 19.9.1991, bls. 1). Listi yfir OCT-ríki í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við lista yfir styrkhæf lönd, Stjtið. EB C 218 frá 18. júlí 1997, bls. 10/11.

- Palestínska sjálfstjórnarsvæðið (LMIC)
  - Panama (LMIC)
  - Paragvæ (LMIC)
  - Perú (LMIC)
  - Sambandslýðveldið Júgóslavía (LMIC)
  - Srí Lanka (LIC)
  - Sýrland (LMIC)
  - Tadsjikstan (LIC)
  - Taíland (LMIC)
  - Tokelau (LMIC)
  - Túnis (LMIC)
  - Tyrkland (LMIC)
  - Túrkménistan (LMIC)
  - Úsbekistan
  - Venesúela (LMIC)
  - Víetnam (LIC)
- 7) Lönd í tekjuflokkum vel yfir meðallagi eiga ekki rétt á aðstoð.
- 8) Til að vernda hagsmuni skipasmiðaiðnaðarins í EFTA-rikkjunum mun Eftirlitsstofnun EFTA þó heimila EFTA-rikkjunum að veita ríkjum, sem ekki falla undir fyrrnefnda flokka, þróunaraðstoð að því tilskildu að EFTA-ríkin geti sýnt fram á að þriðja land sem aðild á að OECD-samkomulaginu hyggist veita þróunaraðstoð vegna tiltekins samnings. Í því tilviki kann Eftirlitsstofnun EFTA að telja það samrýmast framkvæmd EES-samningsins að veita þróunaraðstoð vegna þess samnings að sama marki og áformað var af þriðja landi sem aðild á að OECD-samkomulaginu, í samræmi við styrkþáttinn í OECD-reglunum.
- 9) Til að herða á beitingu 5. mgr. 3. gr. skipasmiðareglugerðarinnar og tryggja að farið sé að skilyrðunum sem um getur í 5. mgr. hér að framan, verða EFTA-ríkin að ábyrgjast formlega í hverri einstakri tilkynningu um þróunarverkefni, samkvæmt 5. mgr. 3. gr. skipasmiðareglugerðarinnar, að þessum skilyrðum sé fullnægt. Einnig er þess vænst að þau veiti allar upplýsingar um samninginn sem máli skipta svo hægt sé að bera samningsverð saman við markaðsverð á sambærilegum skipum.
- 10) Að því er varðar reglur um hentifána (1. liður í 5. mgr. hér að framan) er EFTA-rikkjunum bent á að Eftirlitsstofnun EFTA-telur að eftirfarandi lönd noti hentifána:
- Antígúa og Barbúda
  - Bahamaeyjar
  - Bermúdaeyjar
  - Caymaneyjar
  - Hondúras
  - Kýpur
  - Libanon
  - Liberia
  - Malta
  - Marshallseyjar
  - Míritius
  - Panama
  - Sankti Vinsent
  - Vanúatú
- 11) Ákvæði þessa kafla gilda þar til gerðin sem um getur í lið 1b í XV. viðauka við EES-samninginn fellur úr gildi.

# EB-STOFNANIR

## FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

### Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. COMP/M.1972 – Granada/Compass)

2000/EES/26/05

1. Framkvæmdastjórninni barst 25.5.2000 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97<sup>(2)</sup>, þar sem Granada Group plc, UK, sameinast, í skilningi a-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar, Compass Group plc, UK, samkvæmt fyrirkomulagi með gagnkvæmum skuldbindingum, þar sem nýju fyrirtæki Granada Compass verður komið á fót sem móðurfyrirtæki bæði Granada Group og Compass Group.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Compass Group plc: stóreldhús,
  - Granada Group plc: fjölmiðlar, sjónvarpsleiga, hótélrekstur, stóreldhús, þjónusta á þjóðvegum og vegaveitingastaðir.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 161, 9.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. COMP/M.1972 – Granada/Compass, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21.9.1990, bls. 13.

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13.2.1998, bls. 17.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja  
(Mál nr. COMP/M.1877 – Boskalis/HBG)****2000/EES/26/06**

1. Framkvæmdastjórninni barst 26.5.2000 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97<sup>(2)</sup>, þar sem hollenska fyrirtækið Koninklijke Boskalis Westminster N.V. (Boskalis) sameinast, í skilningi a-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrirnefndrar reglugerðar, fyrirtækinu Hollandsche Beton Groep N.V. (HBG) með stofnun nýs fyrirtækis.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Boskalis: botnhreinsun og tengd starfsemi,
  - HBG: byggingar, byggingarverkfræði, verkfræðiráðgjöf og dýpkunarstarfsemi.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjóð. EB C 159, 8.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. COMP/M.1877 – Boskalis/HBG, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja  
(Mál nr. COMP/M.1900 – Solvay/Plastic Omnium)****2000/EES/26/07**

1. Framkvæmdastjórninni barst 22.5.2000 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97<sup>(2)</sup>, þar sem belgíska fyrirtækið Solvay S.A. og franska fyrirtækið Plastic Omnium koma á fót fyrirtæki um sameiginlegt verkefni með kaupum á hlutum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Solvay S.A.: kemísk efni, plastefni, lyf, bílaíhlutar o.fl.,
  - Plastic Omnium S.A.: bílaíhlutar, plast, þjónusta á sviði umhverfismála, starfsemi á sviði lækninga,
  - Sameiginlega fyrirtækið: dreifingarkerfi fyrir bílaeldsneyti.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.

(1) Stjóð. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1, leiðrétt með Stjóð. EB L 257, 21.9.1990, bls. 13.

(2) Stjóð. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1, leiðrétt með Stjóð. EB L 40, 13.2.1998, bls. 17.

4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 159, 8.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. COMP/M.1900 – Solvay/Plastic Omnium, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja      2000/EES/26/08**  
**(Mál nr. COMP/M.1887 – Credit Suisse First Boston/Gala Group)**

Framkvæmdastjórnin ákvað 13.4.2000 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Östytt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál, sem kunna að koma þar fram, hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,

í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 300M1887. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP,  
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)  
2, rue Mercier  
L-2925 Luxembourg  
sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Upphaf málsmeðferðar**  
**(Mál nr. COMP/1879 – Boeing/Hughes)**

**2000/EES/26/09**

Framkvæmdastjórnin ákvað 26.5.2000 að hefja málsmeðferð í fyrrnefndu máli eftir að hafa komist að niðurstöðu um að verulegur vafi leikur á að tilkynnt samfylking samrýmist hinum sameiginlega markaði. Upphaf málsmeðferðar leiðir til frekari rannsóknar á tilkynntri samfylkingu. Ákvörðunin byggist á c-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4046/89.

Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða samfylkingu á framfæri við sig.

Til að hægt sé að taka mið af athugasemdunum við málsmeðferðina verða þær að hafa borist framkvæmdastjórninni eigi síðar en 15 dögum eftir þessa birtingu í Stjtið. EB C 157, 7.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 - 296 72 44) eða í pósti, með tilvisun til máls nr. COMP/1879 – Boeing/Hughes, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities  
Directorate General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja**  
**(Mál nr. COMP/M.1978 – Telecom Italia/News Television/Stream)**

**2000/EES/26/10**

1. Framkvæmdastjórninni barst 25.5.2000 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97<sup>(2)</sup>, þar sem fyrirtækin Telecom Italia S.p.A., Tórinó, Ítalíu, og News Television Limited, London, UK, sem óbeint er stjórnað af The News Corporation Limited, öðlast, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar, sameiginleg yfirráð yfir fyrirtækinu Stream S.p.A., Róm, Ítalíu.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Telecom Italia: ýmis konar fjarskiptaþjónusta,
  - News Group: prentun og útgáfa á innlendum fréttablöðum og timaritum í breska konungsríkinu, framleiðsla og dreifing á kvikmyndum og sjónvarpsskemmtiefni, sjónvarpsútsendingar, úttegun á skilyrtum aðgangskerfum fyrir þá sem reka stafrænt áskriftarsjónvarp, sem og bókaútgáfa,
  - Stream: stafrænt áskriftarsjónvarp um gervihnött og kapal.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21.9.1990, bls. 13.

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13.2.1998, bls. 17.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 155, 6.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. COMP/M.1978 – Telecom Italia/News Television/Stream, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja  
(Mál nr. COMP/M.2006 – Enron/MG)**

**2000/EES/26/11**

1. Framkvæmdastjórninni barst 26.5.2000 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89<sup>(1)</sup>, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97<sup>(2)</sup>, þar sem fyrirtækið Enron Corporation öðlast, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar, yfirráð yfir öllu fyrirtækinu MG plc með yfirtökubóði sem var auglýst 22. maí 2000.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
  - Enron Corporation: jarðgas, rafmagn, kol og önnur afleidd efni og tengd áhættustjórnun og fjármálaþjónusta, smíði og rekstur orkuveitna, dreifikerfi o.s.frv., framleiðsla, flutningur og dreifing á rafmagni, sem og breiðbandsþjónusta,
  - MG plc: alþjóðleg viðskipti með málma.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað um sinn.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum, sem eiga hagsmuna að gæta, kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB C 157, 7.6.2000. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01 eða 296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til máls nr. COMP/M.2006 – Enron/MG, á eftirfarandi heimilisfang:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate B – Merger Task Force  
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150  
B-1040 Bruxelles/Brussel.

<sup>(1)</sup> Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 257, 21.9.1990, bls. 13.

<sup>(2)</sup> Stjtið. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1, leiðrétt með Stjtið. EB L 40, 13.2.1998, bls. 17.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja  
(Mál nr. COMP/JV.44 – Hitachi/Nec – Dram/JV)****2000/EES/26/12**

Framkvæmdastjórnin ákvað 3.5.2000 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánæg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál, sem kunna að koma þar fram, hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánæg:

í pappírsgútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,

í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 300J0044. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP,  
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)  
2, rue Mercier  
L-2925 Luxembourg  
sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Ríkisaðstoð  
Mál nr. C 12/2000  
Holland****2000/EES/26/13**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna þróunaraðstoðar til Kína (skipasmiðar). Sjá nánar í Stjtið. EB C 148 frá 27.5.2000.

Framkvæmdastjórnin veitir hér með aðildarríkjum EES og öðrum hagsmunaaðilum frest til að koma athugasemdum sínum varðandi þessar ráðstafanir á framfæri, innan eins mánaðar frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB, við:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate H – State Aid II  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Brussels

Bréfasími: (+32 2) 296 95 79

Athugasemdunum verður komið á framfæri við Holland. Heimilt er að fara skriflega fram á að farið verði með heiti þess hagsmunaaðila sem leggur fram athugasemdir sem trúnaðarmál, enda sé beiðnin rökstudd.

**Ríkisaðstoð**  
**Mál nr. C 13/2000**  
**Ítalía**

**2000/EES/26/14**

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 88. gr. EB-sáttmálans vegna umhverfisaðstoðar við stálfyrirtæki sem falla undir gildissvið samningsins um KSE. Sjá nánar í Stjtið. EB C 148 frá 27.5.2000.

Framkvæmdastjórnin veitir hér með aðildarríkjum EES og öðrum hagsmunaaðilum frest til að koma athugasemdum sínum varðandi þessar ráðstafanir á framfæri, innan eins mánaðar frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB, við:

European Commission  
Directorate-General for Competition  
Directorate H - State Aid II  
Rue de la Loi/Wetstraat 200  
B-1049 Brussels

Bréfasími: (+32 2) 296 95 79

Athugasemdunum verður komið á framfæri við Ítalíu. Heimilt er að fara skriflega fram á að farið verði með heiti þess hagsmunaaðila sem leggur fram athugasemdir sem trúnaðarmál, enda sé beiðnin rökstudd.

# Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir

2000/EES/26/15

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. Júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða og reglna um þjónustuskrifstofur upplýsingasamfélagsins (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37 og Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

Tilkynningar um drög að innlendum tæknilegum reglugerðum sem hafa borist framkvæmdastjórninni

| Tilvísun <sup>(1)</sup> | Titill                                                                                                                                                                                                                                           | Lok þriggja mánaða<br>stöðvunartímabils <sup>(2)</sup> |
|-------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------|
| <b>2000-0238-D</b>      | Breytingar á byggingareglugerðarskrá A, B og C – útgáfa frá 2000/1 – gefin út 2000/2                                                                                                                                                             | <b>9.8.2000</b>                                        |
| <b>2000-0239-NL</b>     | Drög að reglugerð um nýjar reglur um ákvörðun á kadmíuminnihaldi í vörum (reglugerð um aðferðir til að ákvarða kadmíuminnihald í vörum (lög um efni sem eru skaðleg umhverfinu) 2000)                                                            | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0240-DK</b>     | Fyrirmæli um vörunúmer fyrir lyf                                                                                                                                                                                                                 | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0241-F</b>      | Úrskurður um breytingu á úrskurði nr. 71-753 frá 10. september 1971 um leyfi til að framleiða, flytja inn, selja og flytja út sprengiefni og úrskurði nr. 81-972 frá 21. október 1981, þar sem sérstaklega er fjallað um flutning á sprengiefnum | <b>11.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0242-A</b>      | Fyrirmæli frá borgaryfirvöldum Vínar um tímabundna viðurkenningu á steinsteypurákastáli „MMZ 550“                                                                                                                                                | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0243-NL</b>     | III. breyting á úrskurði föðurvíðskiptaráðsins um staðla fyrir góða framleiðsluhætti í dýrafóðurgeiranum, 1999                                                                                                                                   | <b>18.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0244-NL</b>     | Fyrirmæli föðurvíðskiptaráðsins um varúðarráðstafanir sem miða að því að banna dýraprótein í föðri fyrir jörturdýr, 1999                                                                                                                         | <b>16.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0245-NL</b>     | Drög að fyrirmælum um gildistöku 25. þáttar í fyrirmælum um förgun úrgangs (1998:902) og breytingar á sama þætti                                                                                                                                 | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0246-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2020 fyrir 9 GHz-rátsjárubúnað (sem ekki fellur undir SOLAS) í radióleiðsöguþjónustunni á sjó                                                                                                        | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0247-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2021 fyrir VHF-sendi- og móttökubúnað til notkunar í strandstöðvum í farstöðvaþjónustunni á sjó                                                                                                      | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0248-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2023 fyrir sendi- og móttökubúnað sem er starfræktur á MF-/HF-tíðnisviðunum, til notkunar í strandstöðvum í farstöðvaþjónustunni á sjó                                                               | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0249-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2024 fyrir handbæran radiósímabúnað í farstöðvaþjónustunni á sjó sem er starfræktur á VHF-tíðnisviðum (ekki til notkunar í GMDSS)                                                                    | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0250-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2025 fyrir altækt sjálfvirkt greiningarkerfi í skipum sem nota tímaskiptan margþættan aðgang á VHF-tíðnisviði í farstöðvaþjónustunni á sjó                                                           | <b>14.8.2000</b>                                       |
| <b>2000-0251-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2026 fyrir VHF-radiósímabúnað fyrir almenn samskipti og tengdan búnað fyrir flokk „D“ stafrænar valvisar hringingar (DSC)                                                                            | <b>14.8.2000</b>                                       |

| Tilvísun <sup>(1)</sup> | Titill                                                                                                                                                                                                                                        | Lok þriggja mánaða stöðvunartímabils <sup>(2)</sup> |
|-------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------|
| <b>2000-0252-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2028 fyrir áhugamannaradíóskírteini (A), (B) eða (A/B) og áhugamannaradíóskírteini (byrjendur) skírteini (A) eða (B)                                                                              | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0253-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2029 fyrir gervihnattaneyðarbaujur (EPIRB) til notkunar á tíðnisviðinu 121,5 MHz eða tíðnisviðunum 121,5 MHz og 243 MHz og sem eru eingöngu ætluð til staðsetningar                               | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0254-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2031 fyrir radióleiðsöguþjónustuna á sjó                                                                                                                                                          | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0255-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2032 vegna sendingar á aðgreinandi leiðréttingarmerkjum til hnattræna gervihnattaleiðsögukerfisins (DGNSS) frá radióstöðvum á sjó á tíðnisviðunum 162,4375 – 162,4625 og 163,0125 – 163,03125 MHz | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0256-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2033 fyrir altækt sjálfvirkt greiningarkerfi í skipum sem nota tímaskiptan margþættan aðgang á VHF-tíðnisviði í farstöðvaþjónustunni á sjó til notkunar í strandstöðvum                           | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0257-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2034 fyrir ratsjárviða í radióstaðarákvörðunarþjónustunni á sjó á tíðnisviðinu 283,5 – 315 KHZ                                                                                                    | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0258-UK</b>     | Radíótengisniðskrafa breska konungsríkisins 2035 fyrir UHF-siglingasamskiptakerfi og -búnað um borð í skipum                                                                                                                                  | <b>14.8.2000</b>                                    |
| <b>2000-0259-S</b>      | Ákvæði og leiðbeiningar húsnæðismálastofnunarinnar um styrki vegna fjárfestinga í sólarorku                                                                                                                                                   | <sup>(4)</sup>                                      |

<sup>(1)</sup> Ár – skráningarnúmer – upprunaaðildarríki.

<sup>(2)</sup> Á þessu tímabili er ekki heimilt að samþykkja drög.

<sup>(3)</sup> Ekkert stöðvunartímabil vegna þess að framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ástæður fyrir aðkallandi samþykki sem tilkynningarrikið bar fyrir sig.

<sup>(4)</sup> Ekkert stöðvunartímabil þar sem ráðstöfunin varðar tækniforskriftir eða aðrar kröfur í tengslum við skatta- eða fjármálaráðstafanir samkvæmt þriðja undirlitð annarrar málsgreinar 11. mgr. 1. gr. tilskipunar 98/34/EB.

<sup>(5)</sup> Upplýsingameðferð lokið.

Framkvæmdastjórnin vekur athygli á dómi frá 30. apríl 1996 í málinu „CIA Security“ (C-194/94 – Dómasafn I, bls. 2201) þar sem dómstóllinn úrskurðaði að túlka bæri 8. og 9. gr. tilskipunar 98/34/EB (áður 83/189/EEB) á þann hátt að einstaklingar geti skírskotað til þeirra fyrir innlendum dómstóli og að dómstólnum bæri skylda til að að neita að beita innlendri tæknilegri reglugerð sem ekki hefði verið tilkynnt samkvæmt tilskipuninni.

Þessi dómur staðfestir orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 1. október 1986 (Stjtið. EB C 245, 1.10.1986, bls. 4).

Því leiðir brot á tilkynningarskyldunni til þess að viðkomandi tæknilegar reglugerðir gilda ekki og því er ekki hægt að framfylgja þeim gagnvart einstaklingum.

Nánari upplýsingar um tilkynningarnar fást hjá stjórnsýsludeildum ríkjanna sem eru taldar upp hér að aftan.

**SKRÁ YFIR STJÓRNSÝSLUDEILDIR SEM ANNAST UMSÝSLU  
VEGNA TILSKIPUNAR 98/34/EB****BELGÍA**

Institut belge de normalisation/Belgisch Instituut voor  
Normalisatie  
Avenue de la Brabançonne/Brabançonnelaan 29  
B-1040 Brussels

M<sup>e</sup> Hombert

Sími: (32-2) 738 01 10

Bréfasími: (32-2) 733 42 64

X400:O=GW;P=CEC;A=RTT;C=BE;DDA:RFC-

822=CIBELNOR(A)IBN.BE

Tölvupóstfang: [cibelnor@ibn.be](mailto:cibelnor@ibn.be)

M<sup>e</sup> Descamps

Sími: (32 2) 206 46 89

Bréfasími: (32 2) 206 57 45

Tölvupóstfang: [normtech@pophost.eunet.be](mailto:normtech@pophost.eunet.be)

**DANMÖRK**

Erhvervsfremme Styrelsen

Dahlerups Pakhus

Lagelinie Allé 17

DK-2100 København Ø

Hr. Keld Dybkjær

Sími: (45) 35 46 62 85

Bréfasími: (45) 35 46 62 03

X400:C=DK;A=DK400;P=EFS;S=DYBKJAER;G=KELD

Tölvupóstfang: [kd@efs.dk](mailto:kd@efs.dk)

**ÞÝSKALAND**

Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie

Referat V D 2

Villnomblerstraße 76

D-53123 Bonn

Herr Shirmer

Sími: (49 228) 615 43 98

Bréfasími: (49 228) 615 20 56

X400:C=DE;A=BUND400;P=BMW;O=BONN1;S=SHIRMER

Tölvupóstfang: [Shirmer@BMW.Bund400.de](mailto:Shirmer@BMW.Bund400.de)

**GRÍKKLAND**

Ministry of Development

General Secretariat of Industry

Michalacopoulou 80

GR-115 28 Athens

Sími: (30 1) 778 17 31

Bréfasími: (30 1) 779 88 90

ELOT

Achamion 313

GR-11145 Athens

Melagrakis

Sími: (30 1) 212 03 00

Bréfasími: (30 1) 228 62 19

Tölvupóstfang: [83189@elot.gr](mailto:83189@elot.gr)

**SPÁNN**

Ministerio de Asuntos Exteriores

Secretaría de Estado de política exterior y para la Unión  
Europea

Dirección General de Coordinación del Mercado Interior y  
otras

Políticas Comunitarias

Subdirección general de asuntos industriales, energeticos,  
transportes,

comunicaciones y medio ambiente

c/Padilla 46, Planta 2 a , Despacho 6276

E-28006 Madrid

Nieves García Pérez

Sími: (34-91) 379 83 32

María Ángeles Martínez Álvarez

Sími: (34-91) 379 84 64

Bréfasími: (34-91) 575 56 29/575 86 01/431 55 51

X400:C=ES;A=400NET;P=MAE;O=SEPEUE;S=D83-189

**FRAKKLAND**

Délégation interministérielle aux normes

SQUALPI

22, rue Monge

F-75005 Paris

M<sup>e</sup> Piau

Sími: (33 1) 43 19 51 43

Bréfasími: (33 1) 43 19 50 44

Tölvupóstfang: [suzanne.piau@industrie.gouv.fr](mailto:suzanne.piau@industrie.gouv.fr)

X400:C=FR;A=ATLAS;O=TEDECO;S=IDMI-SQUAL

**ÍRLAND**

NSAI

Glasnevin

Dublin 9

Ireland

Mr. Owen Byrne

Sími: (353 1) 807 38 66

Bréfasími: (353 1) 807 38 38

X400:C=IE;A=EIRMAIL400;P=NRN;O=NSAI;S=BYRNEO

Tölvupóstfang: [byrneo@nsai.ie](mailto:byrneo@nsai.ie)

**ÍTALÍA**

Ministero dell'Industria, del commercio e dell'artigianato  
via Molise 2  
I-00100 Roma

P. Cavanna  
Sími: (39 06) 47 88 78 60  
X400:C=IT;A=MASTER400;P=GDS;OU1=M.I.C.A-  
ISPIND;  
DDA:CLASSE=IPM;DDA:ID-  
NODO=BF9RM001;S=PAOLO CAVANNA

E. Castiglioni  
Sími: (39 06) 47 05 30 69/47 05 26 69  
Bréfasími: (39 06) 47 88 77 48  
Tölvupóstfang: [Castiglioni@minindustria.it](mailto:Castiglioni@minindustria.it)

**LÚXEMBOURG**

SEE — Service de l'Énergie de l'État  
34, avenue de la Porte-Neuve  
BP 10 L-2010 Luxembourg

M. J.P. Hoffmann  
Sími: (352) 46 97 46 1  
Bréfasími: (352) 22 25 24  
Tölvupóstfang: [jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu](mailto:jean-paul.hoffmann@eg.etat.lu)

**HOLLAND**

Ministerie van Financiën — Belastingdienst — Douane  
Centrale Dienst voor In- en uitvoer (CDIU)  
Engelse Kamp 2  
Postbus 30003  
9700 RD Groningen  
Nederland

IJ. G. van der Heide  
Sími: (31 50) 523 91 78  
Bréfasími: (31 50) 523 92 19

H. Boekema  
Sími: (31 50) 523 92 75  
Tölvupóstfang:  
X400:C=NL;A=400NET;P=CDIU;OU1=CDIU;S=NOTIF

**AUSTURRÍKI**

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten  
Abt. II/1  
Stubenring 1  
A-1011 Wien

Frau Haslinger-Fenzl  
Sími: (43 1) 711 00 55 22/711 00 54 53  
Bréfasími: (43 1) 715 96 51  
X400:S=HASLINGER;G=MARIA;O=BMW;P=BMW;  
A=GV;C=AT  
Tölvupóstfang: [maria.haslinger@bmw.gv.at](mailto:maria.haslinger@bmw.gv.at)  
X400:C=AT;A=GV;P=BMW;O=BMW;OU=TBT;  
S=POST

**PORTÚGAL**

Instituto português da Qualidade  
Rua C à Avenida dos Três vales  
P-2825 Monte da Caparica

Cândida Pires  
Sími: (351 1) 294 81 00  
Bréfasími: (351 1) 294 81 32  
X400:C=PT;A=MAILPAC;P=GTW-  
MS;O=IPQ;OU1=IPQM;S=DIR83189

**FINNLAND**

Kauppa- ja teollisuusministeriö  
Ministry of Trade and Industry  
Aleksanterinkatu 4  
PL 230  
FIN-00171 Helsinki

Petri Kuurma  
Sími: (358 9) 160 36 27  
Bréfasími: (358 9) 160 40 22  
Tölvupóstfang: [petri.kuurma@ktm.vn.fi](mailto:petri.kuurma@ktm.vn.fi)  
Vefsetur: <http://www.vn.fi/ktm/index.html>  
X400:C=FI;A=MAILNET;P=VN;O=KTM;S=TEKNISET;  
G=MAARAYKSET

**SVÍÐJÓÐ**

Kommerskollegium  
(National Board of Trade)  
Box 6803  
S-11386 Stockholm

Kerstin Carlsson  
Sími: (46) 86 90 48 00  
Bréfasími: (46) 86 90 48 40  
Tölvupóstfang: [kerstin.carlsson@kommers.se](mailto:kerstin.carlsson@kommers.se)  
X400:C=SE;A=400NET;O=KOMKOLL;S=NAT NOT  
POINT  
Vefsetur: <http://www.kommers.se>

**BRESKA KONUNGSRIKIÐ**

Department of Trade and Industry  
Standards and Technical Regulations Directorate 2  
Bay 327  
151 Buckingham Palace Road  
London SW 1 W 9SS  
United Kingdom

Mrs. Brenda O'Grady  
Sími: (44) 17 12 15 14 88  
Bréfasími: (44) 17 12 15 15 29  
X400:S=TI, G=83189, O=DTI, OU1=TIDV, P=HMG DTI,  
A=Gold 400,  
C=GB  
Tölvupóstfang: uk98-34@gtinet.gov.uk  
Vefsetur: <http://www.dti.gov.uk/strd>

**EFTA – ESA****Etirlitsstofnun EFTA (DRAFTTECHREGESA)**

X400:O=gw;P=iihe;A=rtt;C=be;DDA:RFC-  
822=Solveig.Georgsdottir  
@surv.efta.be  
C=BE;A=BT;P=EFTA;O=SURV;S=DRAFTTECHREGESA  
Tölvupóstfang: Solveig.Georgsdottir@surv.efta.be

# DÓMSTÓLLINN

## Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna<sup>(1)</sup>

**2000/EES/26/16**

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 9. mars 2000 í máli C-437/97 (beiðni um forúrskurð frá Verwaltungsgerichtshof): Evangelischer Krankenhausverein Wien gegn Abgabenberufungskommission Wien og Wein & Co. HandelsgesmbH, áður Ikeria Warenhandels-gesellschaft mbH, gegn Oberösterreichische Landesregierung (óbein skattlagning – skattur sem sveitafélag leggur á drykkjarvörur – sjötta tilskipun um virðisaukaskatt – tilskipun 92/12/EBE).

Dómur dómstólsins (önnur deild) frá 9. mars 2000 í máli C-386/98: Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Ítalíu (vanræksla aðildarríkis á að standa við skuldbindingar sínar – tilskipun 93/104/EB – skipulagning á vinnutíma – vanræksla á að taka lög bandalagsins upp í landslög).

Dómur dómstólsins frá 14. mars 2000 í sameinuðum málum C-102/98 og C-211/98 (beiðni um forúrskurð frá Bundessozialgericht): Ibrahim Kocak gegn Landesversicherungsanstalt Oberfranken und Mittelfranken (C-102/98) og Ramazan Örs gegn Bundesknappschaft (C-211/98) (samstarfssamningur milli EBE og Tyrklands – ákvarðanir samstarfsráðsins – almannatryggingar – meginreglan um að ekki megi mismuna á grundvelli þjóðernis – bein áhrif – gildissvið – löggjöf aðildarríkis um að ákvarða fæðingardag vegna úthlutunar á almannatryggingarnúmeri og eftirlaunum).

Dómur dómstólsins frá 14. mars 2000 í máli C-54/99 (beiðni um forúrskurð frá Conseil d'État, Frakklandi): Association Église de Scientologie de Paris og Scientology International Reserves Trust gegn forsætisráðherra (frjálsir fjármagnsflutningar – beinar fjárfestingar erlendis – fyrirframheimild – opinber stefna og almannaeign).

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 16. mars 2000 í sameinuðum málum C-395/96 P og C-396/96 P: Compagnie Maritime Belge Transports SA (C-395/96 P), Compagnie Maritime Belge SA (C-395/96 P) og Dafrá-Lines A/S (C-396/96 P) gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (samkeppni – millilandasjóflutningar – samsiglingakerfi – reglugerð (EBE) nr. 4056/86 – 86. gr. EB-sáttmálans (nú 82. gr.) – sameiginleg yfirburðarstaða – einkasamningur milli innlendra yfirvalda og samsiglingafélaga – samsiglingafélag sem leggur áherslu á beitingu samningsins – orustuskip – viðskiptavinaafsláttur – réttur varnarinnar – sektir – matsviðmið).

Dómur dómstólsins (sjötta deild) frá 16. mars 2000 í máli C-329/97 (beiðni um forúrskurð frá Bundesverwaltungsgericht): Sezgin Ergat gegn Stadt Ulm (samstarfssamningur milli EBE og Tyrklands – frjáls för launþega – fyrsta mgr. 7. gr. ákvörðunar samstarfsráðsins nr. 1/80 – aðstandandi tyrknesks launþega – framlenging á dvalarleyfi – skilgreining á lögheimili – beiðni um framlengingu á tímabundnu dvalarleyfi sem var lögð inn eftir að leyfið rann út).

Dómur dómstólsins (önnur deild) frá 16. mars 2000 í máli C-284/98 P: Evrópuþingið gegn Roland Bieber (áfrýjun – embættismenn – frið af persónulegum ástæðum – endurskipun – ósamningsbundin ábyrgð bandalagsins – tímabil sem útreikningur á skaðabótum skal miðast við).

Dómur dómstólsins (þriðja deild) frá 16. mars 2000 í máli C-439/98: Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Ítalíu (vanræksla aðildarríkis á að standa við skuldbindingar sínar – tilskipun 95/30/EB – verndun starfsmanna gegn áhættu vegna líffræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum).

Dómur dómstólsins frá 21. mars 2000 í sameinuðum málum C-110/98 til C-147/98 (beiðni um forúrskurð frá Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña): Gabalfrija SL o.fl. gegn Agencia Estatal de Administración Tributaria (AEAT) (merking hugtaksins landsréttur eða dómstóll í skilningi 177. gr. EB-sáttmálans (nú 234. gr.) – mál tækt til efnismeðferðar – virðisaukaskattur – túlkun 17. gr. sjöttu tilskipunar 77/388/EBE – frádráttur á skatti á aðföng – starfsemi áður en reglubundin atvinnustarfsemi hófst).

<sup>(1)</sup> Sjá Stjtið. EB C 149, 27.5.2000.

Dómur dómstólsins (fyrsta deild) frá 21. mars 2000 í máli C-217/98 (beiðni um forúrskurð frá Bundesfinanzhof): Hauptzollamt Hamburg-Jonas gegn LFZ Nordfleisch AG (landbúnaður - samhæft markaðsskipulag - nauta- og kálfakjöt - útflutningsendurgreiðslur - beiðni um fyrirframgreiðslu dregin til baka - áhrif á tryggingu).

Dómur dómstólsins frá 21. mars 2000 í máli C-6/99 (beiðni um forúrskurð frá Conseil d'Etat): Association Greenpeace France o.fl. gegn Ministère de l'Agriculture et de la Pêche o.fl. (tilskipun 90/220/EBE - líftækni - erfðabreyttar lifverur - ákvörðun 97/98/EB - maisfræ).

Dómur dómstólsins (sjötta deild) frá 23. mars 2000 í máli C-373/97 (beiðni um forúrskurð frá Polimeles Protodikio Athinon): Dionisios Diamantis gegn Elliniko Dimosio (gríska ríkið) og Organismos Ikonimikis Anasinkrotisis Epikhiriseon AE (OAE) (félagaréttur - önnur tilskipun 77/91/EBE - almenningshlutafélag í fjárhagslegum erfiðleikum - aukning á hlutafé fyrirtækisins samkvæmt stjórnsýsluákvörðun - misnotkun á réttindum sem leiðir af ákvæði í bandalagslögum).

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 23. mars 2000 í máli C-208/98 (beiðni um forúrskurð frá Landgericht Potsdam): Berliner Kindl Brauerei AG gegn Andreas Siepert (samræming á lögum - neytendalán - tilskipun 87/102 - gildissvið - ábyrgðarsamningar - engin trygging).

Dómur dómstólsins (þriðja deild) frá 23. mars 2000 í máli C-246/98 (beiðni um forúrskurð frá Arrondissementsrechtbank te Arnhem): sakamál á hendur Berendse-Koenen M.G. en Berendse H.D. Maatschap (tilskipun 83/189/EBE - bann á vaxtahvata - ráðstafanir sem hafa sambærileg áhrif).

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 23. mars 2000 í sameinuðum málum C-310/98 og C-406/98 (beiðni um forúrskurð frá Bundesfinanzhof): Hauptzollamt Neubrandenburg gegn Leszek Labis, sem rekur viðskipti undir heitinu „Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe Met-trans“ (C-310/98), og Sagpol SC Transport Miedzynarodowy i Spedycja (C-406/98) (frjálsir vöruflutningar - umflutningsviðskipti utanlands - flutningar sem TIR-tollskirteini tekur til - brot eða óreiða - staðfesting á stað þar sem brot eða óreiðan átti sér stað - frestur til að leggja fram sönnun - tegundir sönnunargagna sem eru teknar til greina - skaðabætur).

Dómur dómstólsins (fimmta deild) frá 23. mars 2000 í máli C-327/98: Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Lýðveldinu Frakklandi (vanræksla aðildarríkis á að standa við skuldbindingar sínar - tilskipun 93/15/EBE).

Dómur dómstólsins frá 28. mars 2000 í máli C-158/98 (beiðni um forúrskurð frá Staatsgerichtshof des Landes Hessen): Málsmeðferð til að endurskoða lögmæti beiðni frá Georg Badeck o.fl. (jafnrétti kynjanna - staða í stjórnsýslunni - ráðstafanir til að veita konu stöðuhækkun).

Fyrirmæli dómstólsins (önnur deild) frá 28. janúar 2000 í máli C-138/97 (beiðni um forúrskurð frá Tribunale di Genova): Vincenzo Farina gegn Credito Italiano SpA): (3. mgr. 104. gr. réttarfarsreglnanna - greinilega sama spurning).

Fyrirmæli dómstólsins (fimmta deild) frá 9. mars 2000 í máli C-291/98 P: Sarrió SA gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (beiðni um að taka skriflega málsmeðferð aftur til umfjöllunar og að hefja munnlega meðferð).

Mál C-12/00: Mál höfðað þann 14. janúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn konungsríkinu Spáni.

Mál C-12/00: Mál höfðað þann 14. janúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn konungsríkinu Spáni.

Mál C-24/00: Mál höfðað þann 27. janúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Lýðveldinu Frakklandi.

Mál C-26/00: Mál höfðað þann 29. janúar 2000 af konungsríkinu Hollandi gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-29/00: Mál höfðað þann 1. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Sambandslýðveldinu Þýskalandi.

Mál C-36/00: Mál höfðað þann 10. febrúar 2000 af konungsríkinu Spáni gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-39/00 P: Áfrýjað var þann 11. febrúar 2000 af Service pour le Groupement d'Acquisitions (SGA) dómi uppkveðnum þann 13. desember 1999 af dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi (fyrsta deild), í sameinuðum málum T-189/95, T-39/96 og T-123/96 höfðað af Service pour le Groupement d'Acquisitions (SGA) gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál C-40/00: Mál höfðað þann 11. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Frakklandi.

Mál C-41/00 P: Áfrýjað var þann 11. febrúar 2000 af Interporc Im- und Export GmbH dómi uppkveðnum þann 7. desember 1999 af dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi (fyrsta deild með auknum fjölda dómara) í máli T-92/98 milli Interporc Im- und Export GmbH og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna.

Mál C-42/00: Mál höfðað þann 11. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn konungsríkinu Svíþjóð.

Mál C-44/00 P: Áfrýjað var þann 14. febrúar 2000 af Société de Distribution de Mécaniques et d'Automobiles (Sodima) dómi uppkveðnum þann 13. desember 1999 af dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi, fyrsta deild, í sameinuðum málum T-190/95 og T-45/96 milli Société de Distribution de Mécaniques et d'Automobiles (Sodima) og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna.

Mál C-48/00: Mál höfðað þann 15. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn konungsríkinu Spáni.

Mál C-66/00: Beiðni um forúrskurð frá Tribunale di Parma – Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari samkvæmt fyrirmælum þess dómstóls frá 21. febrúar 2000 í sakamáli á hendur Dante Bigi.

Mál C-67/00: Mál höfðað þann 29. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Írlandi.

Mál C-69/00: Mál höfðað þann 29. febrúar 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn Írlandi.

Mál C-71/00: Beiðni um forúrskurð frá Verwaltungsgerichtshof samkvæmt fyrirmælum þess dómstóls frá 17. febrúar 2000 í málinu DEVELOP Baudurchführungs- und Stadtentwicklungs GmbH gegn Finanzlandesdirektion für Wien, Niederösterreich und Burgenland.

Mál C-75/00 P: Áfrýjað var þann 2. mars 2000 af Acciaierie di Bolzano SpA dómi uppkveðnum þann 16. desember 1999 af dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi (fimmta deild með auknum fjölda dómara) í máli T-158/96 milli Acciaierie di Bolzano SpA og framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna.

Mál C-78/00: Mál höfðað þann 2. mars 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Ítalíu.

Mál C-80/00: Beiðni um forúrskurð frá Bundesgerichtshof samkvæmt fyrirmælum þess dómstóls frá 10. febrúar 2000 í málinu Italian Leather SpA gegn WECO Polstermöbel GmbH & Co.

Mál C-86/00: Beiðni um forúrskurð frá Amtsgericht samkvæmt fyrirmælum þess dómstóls frá 3. mars 2000 í firmaskrármálinu HSB-Wohnbau GmbH.

Mál C-87/00: Beiðni um forúrskurð frá Giudice di Pace di Genova samkvæmt fyrirmælum þess dómstóls frá 28. febrúar 2000 í málinu Roberto Nicoli gegn Eridiana SpA.

Mál C-88/00: Beiðni um forúrskurð frá Supremo Tribunal Administrativo, 1. deild, 3. undirdeild, samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 24. nóvember 1999 í málinu Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu gegn Mobilcromo – Indústria de Mobiliário e Revestimentos Metálicos, Lda.

Mál C-89/00: Beiðni um forúrskurð frá Verwaltungsgericht Berlin samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 3. desember 1999 í málinu Bülent Recep Bicakci, Bedriye Bicakci, Hidajet Kemal Bicakci og Burak Bicakci gegn ríkinu Berlín.

Mál C-92/00: Beiðni um forúrskurð frá Vergabekontrollsenat (Austurríki) samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 17. febrúar 2000 í málinu HI Hospital Ingenieure Krankenhaustechnik PlanungsgesmbH gegn Magistrat der Stadt Wien- Wiener Krankenanstaltenverbund.

Mál C-94/00: Beiðni um forúrskurð frá Cour de Cassation (franskur áfrýjunardómstóll) samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 7. mars 2000 í málinu Roquette Frères SA gegn Directeur-Général de la Concurrence, de la Consommation et de la Répression des Fraudes.

Mál C-95/00: Beiðni um forúrskurð frá Landesgericht Korneuburg (Austurríki) samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 21. janúar 2000 í málinu O'Neill Incorporated gegn JOMO s.r.o.

Mál C-96/00: Beiðni um forúrskurð frá Oberster Gerichtshof samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 15. febrúar 2000 í málinu Rudolf Gabriel gegn Schland & Schick GmbH.

Mál C-98/00: Mál höfðað þann 15. mars 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Grikklandi.

Mál C-99/00: Beiðni um forúrskurð frá Hovrätten för Västra Sverige samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 10. mars 2000 í málinu Kenny Roland Lyckeskog gegn skrifstofu ríkissaksóknara í Uddevalla.

Mál C-100/00: Mál höfðað þann 16. mars 2000 af framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Ítalíu.

Mál C-107/00: Beiðni um forúrskurð frá Tribunal du Travail, Mons (þriðja deild) Belgiu, samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 13. mars 2000 í málinu Caterina Insalaca gegn Office National des Pensions (ONP).

Mál C-108/00: Beiðni um forúrskurð frá franska Conseil d'État, réttarfarsdeild, samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 9. febrúar 2000 í málinu Syndicat des Producteurs Indépendants (samtök óháðra framleiðenda) (SPI) gegn efnahags-, fjármála- og iðnaðarráðuneytinu.

Mál C-109/00: Beiðni um forúrskurð frá Anke- og Kæremålsudvalg i Højesteret samkvæmt fyrirælum þess dómstóls frá 21. mars 2000 í málinu Tele Danmark A/S gegn HK, fyrir hönd Marianne Brandt-Nielsen.

Mál C-123/00: Beiðni um forúrskurð frá dómstólnum á fyrsta dómstigi, Brussel (55. deild), frá 28. mars. í málinu Christina Bellamy gegn Procureur du Roi – aðili ábyrgur samkvæmt lögum: English Shop Wholesale SA.

Mál C-20/99 tekið af málaskrá: framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna gegn lýðveldinu Austurríki.

## Upplýsingar frá dómstól Evrópubandalaganna á fyrsta dómstigi<sup>(1)</sup>

2000/EES/26/17

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi (fimmta deild, með auknum fjölda dómara) frá 30. mars 2000 í máli T-513/98: Consiglio Nazionale degli Spedizionieri Doganali gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (samkeppni – tollverðir – merking hugtakanna „fyrirtæki“ og „fyrirtækjasamtök“ – ákvarðanir fyrirtækjasamtaka – gjaldskrár – samkvæmt opinberum rétti – beiting 1. mgr. 85. gr. EB-sáttmálans (nú 81. gr.).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 30. mars 2000 í máli T-65/96: Kish Glass & Co. Ltd gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (samkeppni – flæðigler – réttur varnarinnar og málsmeðferðarréttindi kvörtunaraðila – vörumarkaður og landfræðilegur markaður – 86. gr. EB-sáttmálans (nú 82. gr.).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 22. mars 2000 í sameinuðum málum T-125/97 og T-127/97: The Coca-Cola Company og Coca-Cola Enterprises Inc. gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (samkeppni – reglugerð (EBE) nr. 4064/89 – ákvörðun um að lýsa fyrirtækjasamruna samrýmanlegan sameiginlega markaðinum – aðgerð til ógildingar – rökstuðningur – mál tækt til efnismeðferðar).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 28. mars 2000 í máli T-251/97: T. Port GmbH gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (landbúnaður – samhæft markaðsskipulag – bananar – beiðni um úthlutun á viðbótarinnflutningsleyfum – 30. gr. reglugerðar (EBE) nr. 404/93 – beiðni um ógildingu).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 16. mars 2000 í máli T-72/98: Astilleros Zamacona SA gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (ríkisaðstoð – skipasmíðar – 3. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/684/EBE – ákvörðun á hámarksframleiðsluáðstoð).

Dómur dómstólsins á fyrsta dómstigi (fjórða deild) frá 30. mars 2000 í máli T-91/99: Ford Motor Company gegn Office for Harmonisation in the Internal Market (vörumerki og hönnun) (OHIM) (vörumerki bandalagsins – orðið OPTIONS – gild ástæða fyrir synjun – skortur á séreinkennum – 3. mgr. 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 40/94 – kaup sem tengjast notkun í hluta bandalagsins).

Fyrirmæli dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 7. mars 2000 í máli T-2/95 (92): Industrie des Poudres Sphériques gegn ráði Evrópusambandsins (skattlagning á kostnað – kostnaður vegna meðalgöngumanns – lögmansþóknun – ferða- og dagpeningar).

Fyrirmæli dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 24. febrúar 2000 í máli T-104/99: AS Bolderaja o.fl. gegn ráði Evrópusambandsins (aðgerð til ógildingar – undirboð – reglugerð (EB) nr. 194/1999 – frestur – máli vísað frá).

Fyrirmæli dómstólsins á fyrsta dómstigi frá 16. mars 2000 í máli T-262/99: Anthony Goldstein gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna (skaðabótamál – mál greinilega ekki tækt til efnismeðferðar – aðgerð án lagastöðar).

Mál T-5/00: Mál höfðað þann 17. janúar 2000 af Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-6/00: Mál höfðað þann 17. janúar 2000 af Technische Unie BV gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-7/00: Mál höfðað þann 18. janúar 2000 af Hyper Srl gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-49/00: Mál höfðað þann 8. mars 2000 af I.P.O.S.E.A. di Giusto Masiello & Figli gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

(1) Sjá Stjtið. EB C 149, 27.5.2000.

Mál T-50/00: Mál höfðað þann 8. mars 2000 af Dalmine SpA gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-57/00: Mál höfðað þann 14. mars 2000 af AB Banan-Kompaniet og Skandinaviska Bananimporten AB gegn ráði Evrópusambandsins og framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-58/00: Mál höfðað þann 12. mars 2000 af Bond van de Fegarbel-Beroepsvereniging gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-59/00: Mál höfðað þann 17. mars 2000 af Compagnia Portuale Pietro Chiesa gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-64/00: Mál höfðað þann 16. mars 2000 af Continental and Overseas Investments NV gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-67/00: Mál höfðað þann 23. mars 2000 af NKK Corporation gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-71/00: Mál höfðað þann 24. mars 2000 af Kawasaki Steel Corporation gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-74/00: Mál höfðað þann 30. mars 2000 af Artegodon GmbH gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-76/00: Mál höfðað þann 3. apríl 2000 af Bruno Farmaceutici S.p.A. og sjö öðrum fyrirtækjum gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-77/00: Mál höfðað þann 3. apríl 2000 af Estat Telecommunications Ltd. gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-78/00: Mál höfðað þann 3. apríl 2000 af Sumitomo Metal Industries Limited gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Mál T-599/97 tekið af málaskrá: Swedish Match Advertising Products NV/SA gegn ráði Evrópusambandsins.